

mazzaika Pionýra

Co řekl předseda

str. 6

Kinderfreunde

str. 11

Výlet do ZOO

str. 19

Máme nový znak (2)

O VI. výročním zasedání Pionýra (4)

Co řekl předseda Petr Halada (5-6)

Vyznamenání a zvolení (8)

Co dělají Kinderfreunde (11)

Jak rozšířit vliv Pionýra (14-15)

**Zdeněk Málek, místopředseda ČMKOS říká:
„Navzájem se potřebujeme...“**

PIONÝR

Co vyjadřuje nový znak Pionýra

- Základní kruhová stylizace znázorňuje planetu Zemi a vyjadřuje demokratický princip rovnosti práv a povinností členů Pionýra. Ve tvaru znaku je vidět i stylizovaný list lípy.
- Vlaštovka je symbolem štěstí a jara, počátku nového života. Směr letu vzhůru znamená úsilí o naplnění Ideálů Pionýra, pokrok a poznávání. Připomíná ptačí let, hravost i lidský um a nápaditost. Zvýrazňuje, že pionýři jsou tvořiví, bystří a odvážní. Skládání papírových vlaštovek je tradiční hrou a soutěží.
- Bílá spolu s červenou a modrou barvou národní trikolóry zdůrazňuje i myšlenku vlastenectví a občanství. Převažující bílá symbolizuje pravdu, mír a naději.

Schválení nového pionýrského znaku neznámá zavržení historického odznaku s plameny, knihou a státní vlajkou, který zůstává jedním z jednotících prvků a způsob jeho užívání záleží na rozhodnutí pionýrských skupin, oddílů, případně dalších celků.

Znak Pionýra a jeho barevnost

Řazení barev na schváleném znaku Pionýra bylo na VI. VZP námětem výhrad, podle nichž je prý jejich posloupnost špatná. Zaznělo tvrzení, že správné pořadí barev je odlišné, s modrou uprostřed. K tomu je třeba sdělit:

Ústavní zákon č. 3/1993 Sb. o státních symbolech v § 3 stanovuje:

„Státní barvy jsou bílá, červená a modrá v uvedeném pořadí.“

Podle neoficiální interpretace má bílá barva vyjadřovat čistotu, červená krev prolitou za svobodu vlasti a modrá klidnou, bezmračnou oblohu.

V popisu znaku Pionýra zmiňovaná trikolóra zachovává oficiální pořadí státních barev, bílý pruh má vždy nahoře nebo vpravo z pohledu svého nositele.

Takto řazené státní barvy jsou u nás oficiálně užívány od r. 1920, kdy byly poprvé definovány v tehdejší ústavě Československa, dnes je tomu tak zase. Trikolóra v pořadí barev bílá, modrá, červená je tzv. slovanskou trikolórou, známou i z vlajek jiných slovanských států (např. Ruska), u nás také v některých dobách užívaná (během 1. světové války a krátce po ní a podobně během 2. světové války a krátce po ní), ale pouze neoficiálně.

(red)

Na výročním zasedání jsem si mimo jiné uvědomil, jak užitečné je neustálé vzdělávání, tj. kvalifikace pionýrských pracovníků všeho druhu. Mnozí jsou pedagogové, mnozí pedagogičti amatéři, ale mám pocit, že ne všichni si vždy uvědomujeme i své znalosti psychologie a hlavně občas, jak ty znalosti aplikovat i sami na sebe. Sorry, je to můj pocit, čili nemusí být ani přesný a pravdivý.

Každý trochu zkušený vedoucí i instruktor už asi narazil na to, že když sebou nechá cloumat svými pocity, může své okolí i zbytečně naštvat, nebo spáchat chybu a jen s citovým, neracionálním přístupem vyrazit i na cestu omylů.

Teoreticky to, myslím, věděli i všichni delegáti „výročky“. Prakticky, hlavně při jednání o návrhu nového znaku, to však s nejedním cloumalo tak, že za „starý“ odznak s plameny v diskusi bojovali i ti, kteří na sobě neměli jedinou viditelnou stopu příslušnosti ke sdružení Pionýr. Přitom racionálně: co se vlastně změnilo? Nový, moderní a graficky čistý znak byl nakonec těsnou většinou schválen, odznak, který si pořád ještě dost rodičů a činitelů různých obecních i státních orgánů spojuje s heslem „pionýr - svazák - komunista“ mohou užívat ti, kteří chtějí.

Krtek, šéfredaktor

Změna termínu a místa koncertu Děti dětem

Koncert se koná v pátek 1. února 2008 od 18.00 hodin ve Společenském sále Kongresového centra Praha.

Cena vstupenky je 70,- Kč.

Změna termínu

Republikové finále Pionýrského Sedmikvítku v oblastech Hudba a Divadlo se bude konat 18. - 20. 1. 2008.

Kalendářium republikových akcí

republikové akce a soutěže Pionýra

název akce	oblast činnosti	pořadatel	termín	místo
Pionýrský Sedmikvítek - Výtvarná a rukodělná činnost	kulturně - umělecká	PS Kopřivnice	11. - 13. 1. 2008	Kopřivnice
Pionýrský Sedmikvítek - Tance	kulturně - umělecká	Liberecká KOP	11. - 13. 1. 2008	Jablonec n. Nisou
Pionýrský Sedmikvítek - Divadlo	kulturně - umělecká	JČKOP	18. - 21. 1. 2008	České Budějovice
Pionýrský Sedmikvítek - Hudba	kulturně - umělecká	JČKOP	18. - 21. 1. 2008	České Budějovice
Pionýrský Sedmikvítek - Dětská porta	kulturně - umělecká	PS Veselí medvědi	31.1. - 3. 2. 2008	Praha 8 - Divadlo Za plotem
Ledová Praha	kulturní	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí	1. - 3. 2. 2008	Praha
11. ročník koncertu Děti dětem	kulturní	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí	2. 2. 2008	Praha 1 - Divadlo Hybernaria
Kamínka	kulturní	ČRP, Středočeská KOP	11. - 13. 4. 2008	Kamýk n. Vltavou
Bambiriáda	všestranné	ČRDM	22. - 25. 5. 2008	celá republika
Branná hra „Cesta odhodlání“	všestranné	ČSOP	13. - 15. 6. 2008	Lužické hory
Letní táborová škola „Kamenecká“	vzdělávací	ČRP	20. - 30. 8. 2008	místo se hledá
Pionýrský Sedmikvítek - Pro Rock	kulturně - umělecká	POP	listopad 2008	
Pionýrský Sedmikvítek - literární část	kulturně - umělecká	Pionýr	listopad 2008	uzávěrka korespondenční soutěže
Pionýrský Sedmikvítek - Folklorní tanec	kulturně - umělecká	KOP kraje Vysočina	listopad 2008	
Pionýrský Sedmikvítek - Clona (foto, film, video)	kulturně - umělecká	96. PS Veselí medvědi a 69. PS Netopýr	prosinec 2008	Děčín

2. Nový znak definitivně
4. O výročním zasedání; Změny ve statutu
- 5.^{6.} Co řekl předseda
7. Co řekli naši hosté
8. Nové orgány Pionýra; Vyznamenání
9. Rozhovor s místopředsedou ČMKOS
10. O výchově k lidským právům; Návštěvník
11. Kinderfreunde stoletá organizace
12. Z historie jedné PS
13. Více důvěry dobrovolníkům!
- 14.^{15.} O vlivu Pionýra a péči o budoucnost
- 16.^{17.} Tržiště nápadů a zkušenosti; Robin a Páťa
- 18.^{19.} Sami o sobě
20. O CVVZ 2007 v Třešti
21. Sedmikvítek
22. Jak staré děti chceš vést?
23. Abeceda výprav; O CETEH a rolích v nich
24. Kaleidoskop zajímavostí; Z ústředí...
25. Z ČRDM o CVVZ; Napsali o rodinách
26. Nový katalog základen
27. Inzerce

24. 11. 2007: VI. výroční zasedání Pionýra

V pražském Kongresovém centru v sobotu 24. listopadu proběhlo VI. výroční zasedání Pionýra. Z 361 delegátů, zvolených v pionýrských skupinách se na začátku jednání nejvyššího orgánu sdružení zaregistrovalo 282.

Po schválení programu a dalších organizačních záležitostech, volbě pracovních komisí a uvítání hostů vystoupil předseda Pionýra Petr Halada. Zhodnotil uplynulé období a nastínil představy dalšího vývoje a úkolů, které stojí před sdružením do dalších let.

Tradičně pak několik pionýrů převzalo vyznamenání za svou práci s dětmi. Nechybělo ani resortní - stříbrná Medaile Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro předsedkyni zlínské krajské organizace Mgr. Darinu Zdráhalovou.

Dopoledne pozdravili delegáty mimo jiné Prof. MUDr. Zdeněk Dienstbier, předseda Ligy proti rakovině, Mária Křepelková, předsedkyně o.s. Život dětem, kteří Pionýru poděkovali za pomoc a podporu, Ing. Jiří Paroubek, poslanec PS Parlamentu ČR a předseda ČSSD, Mgr. Zdeněk Málek, místopředseda ČMKOS, Ing. Monika Němečková - Homolková, náměstkyně starosty SH

ČMS, Mgr. Tomáš Novotný, předseda Asociace turistických oddílů mládeže, zástupce MŠMT Mgr. Pavel Hamerník, člen vedení mezinárodní organizace IFM-SEI a tajemník rakouského sdružení Kinderfreunde Günther Leeb a další.

Odpolední jednání se zabývalo především změnami Statutu Pionýra. Největší a chvílemi bouřlivou diskusi vyvolal návrh nového znaku, který nakonec v hlasování podpořila těsná většina delegátů. Zasedání se samozřejmě věnovalo budoucností sdružení a jeho konkrétních aktivit, projektů, i problémů, ať už šlo o seznámení s projektem Partáci, nebo vysvětlení, jak je to s členskými příspěvky a s jejich rozdělováním krajům.

V podvečerních hodinách účastníci zasedání zvolili na další tři roky vedení organizace, předsedu Pionýra Petra Haladu, místopředsedy Martina Bělohlávka z Prahy a Jiřího Mlaskače z Brna a členy Revizní a Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra. *(red)*

Statut po výročce, aneb důležité změny po VI. výročním zasedání

Výroční zasedání Pionýra projednalo několik změn ve Statutu Pionýra. Zde jsou ty nejdůležitější:

- Návrh na doplnění názvu o koncovku „o. s.“ (občanské sdružení) vzhledem k předpokládané novelizaci příslušného zákona byl stažen a nahrazen usnesením VZ Pionýra pro případ, že by se novelizace nekonala. Konečné rozhodnutí je odloženo do září příštího roku do rukou České rady Pionýra.
- Mnoho diskusí bylo kolem úprav týkajících se jednotlivých prvků a s tím spojenou změnou znaku Pionýra. Po delší diskusi byl návrh schválen a Pionýr tak může začít pracovat na nové společné propagační grafické lince. Uživatelé znaku původního se přitom nemusí nijak omezovat v jeho používání jako odznaku Pionýra, spokojeni tedy mohou být všichni.
- Další dva schválené návrhy byly technického rázu: máme nyní v krajích předsedu a ekonoma Krajské organizace Pionýra a Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra. V obou případech šlo o sjednocení názvosloví orgánů.
- Více diskusí proběhlo kolem změn v koeficientu pro přepočtení členů ČRP. Schválen byl návrh Jihočechů, který stanovuje pravidlo o zastoupení každého kraje dvěma delegáty za každých započatých 550 členů a dále jedním delegátem za každých dalších dokončených 550 členů. Podíl delegátů do 26 let se určuje na polovinu se zaokrouhlením dolů v případě lichého výsledného počtu. V konečném důsledku je členů ČRP stejně jako v minulém volebním období, tři kraje mají o jednoho delegáta méně a tři o jednoho více.

Počet míst vyhrazených povinně pro delegáty do 26 let poklesl také o tři, na 18 z počtu 42 možných členů ČRP.

- Poslední významnou změnou Statutu je vznik nového článku X., zabývajícího se vnitřními směrnici a předpisy. Článek stanovuje jasnější rámec pro jejich evidenci a zveřejňování. V případě tvorby vlastních předpisů se tato pravidla vztahují i na kraje a skupiny i PC, podrobnosti si tyto subjekty stanovují vlastním jednáním řádem. Kraje dle jednoho z doprovodných usnesení VZ musí svůj jednací řád do 14 dní od jeho schválení či novelizace předat k archivaci na Ústředí, aktuálně platné řády mají zaslat s registrací 2008.

Program Pionýra prošel důkladnou revizí a debatou, jak moc odpovídá námi uznávaným hodnotám, už na Poselství 2006. Obsahové změny logicky reagují na změněné postavení Pionýra na mezinárodní scéně a na rozvoj naší mezinárodní činnosti. Některé formální úpravy sledovaly jazykově přesnější vyjádření.

Jak vidno, žádné velké zemětřesení se nekonalo, uplatnila se jen snaha o kvalitnější a spravedlivější základní předpis sdružení, umožňující nám další vývoj kupředu, tam, kam by to pionýrům v tom původním smyslu slova mělo být bytostně vlastní.

A stejně jako vždy s úpravou Statutu jsou všechny organizační jednotky na všech úrovních Pionýra povinny realizovat změny do 6 měsíců od jejich schválení VI. výročním zasedáním. Letos to zas tak mnoho práce není, tak s chutí do toho!

Milan Matyáš, zpravodaj pro Statut

Co řekl předseda Pionýra Petr Halada

O vnějších vztazích

Do funkce předsedy Pionýra jsem vstupoval s mnohými ideály a jasnými představami, čemu bych se chtěl věnovat. Záhy jsem však pochopil, že se v první řadě musím věnovat vnějším vztahům...

Podarilo se nám navázat velmi dobré kontakty s předsedou Poslanecké sněmovny PČR Miroslavem Vlčkem. Při jedné z pracovních návštěv u pana předsedy jsem byl mile překvapen tím, že na stole byl kalendář Pionýra. Při rozhovoru mne pak ujistil, že jej na stůl opravdu nedal kvůli naší návštěvě, ale že na stole leží po celý rok. Často také diskutujeme s poslanci Parlamentu ČR nad zákony, které se dotýkají naší práce a snažíme se, aby akceptovali naše připomínky a návrhy. Při projednávání našich návrhů spolupracujeme s poslaneckým klubem ČSSD, s některými poslanci ODS a KSČM. (...) Naším posledním návrhem, který jsme ve spolupráci s Českou radou dětí mládeže řešili s předsedou rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny, byl návrh na získání mimořádných investic na rekonstrukce objektů, které organizace získaly od Fondu dětí a mládeže.

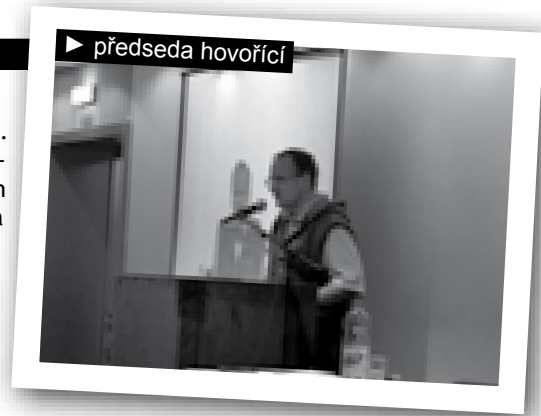
Záslouhou a znovu opakují opravdu zásluhou první náměstkyně Ministra školství, mládeže a tělovýchovy paní Evy Bartoňové máme na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy vždy otevřené dveře. Paní náměstkyně Bartoňová je vstřícný člověk, který umí naslouchat problémům dětských organizací a snaží se je řešit.

O Výkonném výboru ČRP

První jednání České rady Pionýra před třemi lety zvolilo členy Výkonného výboru České rady Pionýra. (...) Během tří let se podařilo zefektivnit jednání orgánu. Novým impulsem v práci výboru byla společná jednání s výkonnými výbory krajských organizací Pionýra. Na těchto jednáních jsme si vyměňovali názory na otázky rozvoje organizace a na řízení. (...) Je dobré, když je člověk obklopen lidmi, kteří chtějí pracovat. Já jsem to štěstí při výběru členů do VV ČRP měl. Bez práce Martina Bělohlávka bych si nedokázal představit práci nejen výkonného výboru, ale

také celého ústředí. Další výraznou osobností ve výkonném výboru je Kateřina Brejchová. Kateřina, kterou jste určitě nejednou prokleli, ale která vždy najde tu správnou cestu k vyřešení zapeklitého problému...

(...) Dalším výrazným člověkem, jehož práce ve výkonném výboru je nepřehlédnutelná je Peter Kubove. (...)

O České radě Pionýra

Česká rada Pionýra se sešla od posledního výročního zasedání třináctkrát. (...) Nejdůležitějším rozhodnutím ČRP v tomto období bylo svolání a následně i realizace obsahové konference Poselství 2006. ČRP důkladně rozebírala i výstupy z Poselství. (...) Je pro mne mnohdy velkým zklamáním, že se o ní hovoří s určitou neúctou, ale vězte, že rada je tvořena vašimi lidmi z krajů a je proto odrazem kvality jejich členů. Nejsm tak spokojen s činností, lépe řečeno nečinností některých členů ČRP. (...) A jaký může být přenos informací z jednání rady na kraje od členů ČRP, kteří se prakticky jednání nikdy nezúčastnili?

O krajských organizacích

Před jednáním České rady Pionýra se pravidelně začaly scházet porady předsedů krajů. Na nich jsou probírána témata rozvoje organizace, pořádání akcí a soutěží, ekonomika a vzdělávání... Jsou však také zdrojem nápadů jednotlivých předsedů. Práce předsedy kraje není jednoduchá a já jim děkuji, že ve svém volném čase na sebe vzali tuto velkou zodpovědnost. (...) Aktivita předsedy kraje, jeho nápady a snaha o řešení problémů může být velkým impulsem pro rozvoj kraje. Tento přístup vnímám například u Honzy Pankráce z Plzeňské KOP, u Františka Kováče z Karlovarské KOP a Dariny Zdráhalové ze Zlínské KOP. Naopak nad kvalitou vedení svého kraje by se měli velmi rychle zamyslet olomoučtí pionýři.

pokračování na další straně

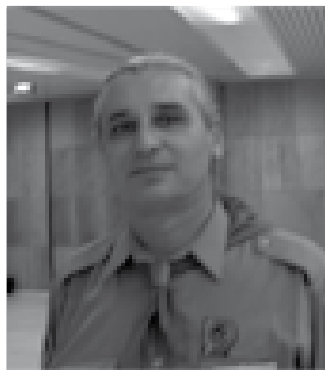
Anketa

Zeptali jsme se delegátů výročního zasedání:

„Které z pionýrských akcí nebo soutěží považuješ za nejdůležitější, nejpřitažlivější nebo nejpotřebnější?“

Anna Čumlivská, 37. PS ppk. Vally, Praha: Pro veřejnost je to asi nejznámější Bambiriáda a Opravdu dobrý tábor. V těch by měl Pionýr pokračovat, protože nás tam vidí děti i rodiče při tom, co děláme...

Jiří Perkner - Pérák, PS Chomutov: Za nejdůležitější bych považoval Ledovou Prahu. A z hlediska činnosti, kterou děláme, Pionýrskou stezku. Pořád nemůžu zapomenout na ročníky, na kterých byly stovky i tisíce dětí...

Ludmila Boháčková, PS Křtiny: Měli by to být Partáci, my už jsme něco podobného dělali s Dětským domovem v Hodoníně, a Ledová Praha, protože se při ní venkovská děcka dostanou ke spoustě pražských památek...

Josef Hordina, 78. PS Skalka, Praha: Určitě jsou to Kamínka, je to důležitá výměna zkušeností. A všechny akce, kde jsme vidět jako je Bambiriáda. Možná i „stezky“, ale s těmi nemám moc zkušeností...

pokračování ze strany 5

O Poselství 2006

Asi největším a nejdůležitějším mezníkem v uplynulých třech letech bylo svolání a realizace obsahové konference Pionýra Poselství. Příprava této akce nebyla jednoduchá, neboť cílem bylo prodiskutovat nejen současné dění v Pionýru, ale také se pokusit formulovat představy o budoucnosti sdružení v horizontu příštích 14 let. Závěry jeho jednotlivých sekcí jsou výborným odrazovým můstkem pro další rozvoj naší organizace...

O členské základně

Stále klesající členská základna mne děsí. (...) Pro pionýrský oddíl, který pracuje s určitou vizí, je průběžné doplňování členů trvalým a nezbytným úkonem. A opravdu nesmrtelným se může stát především oddíl věkově smíšený. Ale ani tady neplatí, že jeho členská základna se doplňuje automaticky.

Není žádným tajemstvím, že z hlediska počtu členů pracují ve sdružení vedle velkých oddílů a skupin také velice málo početné kolektivy, které jen těsně splňují limity stanovené pro jejich vznik a udržení. V našem sdružení dochází k poklesu přímo organizovaných členů, naopak dochází k nárůstu počtu dětí a mladých lidí, kteří se účastní akcí Pionýra a nejsou nebo nechtějí být stálými členy. Za pozornost však stojí fakt, že se zvyšuje podíl mládeže ve věkové kategorii 19-26 let. V posledních letech rovněž narůstá zájem 16-18letých pokračovat v pionýrské práci i po ukončení základní školní docházky. Velmi proto oceňuji vznik speciálních oddílů a klubů, které se věnují práci s náctiletými. (...)

Odloučené oddíly jsou jednou z dalších cest, kterou by se kraje mohly ubírat. Nejen zakládat nové oddíly v místech kde se nenajde dostatečně velká členská základna pro vznik nové skupiny, ale také v případě úbytku počtu členů je to cesta, jak zachovat činnost kolektivu... Hitem posledních let jsou kluby, osobně nejsem jejich velkým příznivcem, ale je to jedna z cest, jak zapojit neorganizovanou mládež alespoň do nějaké činnosti.

O propagaci

Propagovat sdružení a naše aktivity musí každá skupina sama... Dát o sobě vědět v místě svého působení je důležité i ve vztahu k místním zastupitelstvům. Jedině zastupitelé totiž mohou rozhodnout o výši podpory pro činnost skupiny, klubu či odloučeného oddílu... S těmito lidmi je potřeba neustále komunikovat, zvát je na naše akce a informovat je o činnosti...

O webech a Mozaice

Mnohokrát jsem slyšel repliky vedoucích - já o tom nevím, neslyšel jsem. A pak se zeptám, četl jsi Mozaiku? Četl jsi Tu-ňáka? Většinou se mi dostane odpovědi, že ne. Od posledního výročního zasedání seznala Mozaika velkých změn - obsahových i grafických, přibyl Tu-ňák. Úroveň obou

občasníků se výrazně posunula kupředu, získaly modernější a mladší podobu, leč musím konstatovat, že příspěvků z krajů a skupin je žalostně málo a Mozaika je přece o nás. Bez vás totiž Mozaika nikdy nebude kvalitním zrcadlem naší činnosti.

Informace si ale špatně přenášíme také vzájemně... To je velká škoda, mluvmě spolu o věcech pionýrských, diskutujme, ale je nutné si také uvědomit, že informační tok neprochází pouze od shora dolů, ale také opačně, informace musíme přenášet také z oddílů a skupin směrem k krajům a ČR.

Velmi důležitým zdrojem informací je také web Pionýra. Prošel bouřlivým procesem vývoje a dodnes není vše hotovo a je potřeba na něm dále usilovně pracovat. (...)

O minulosti a budoucnosti

V dalších letech budeme usilovat o to, aby Pionýr byl postupně vnímán širokou veřejností vedle rodiny a školy jako plnohodnotný alternativní a neformální výchovný systém, zabývající se celoživotním hledáním identity člověka a jako životní styl snažící se o zlepšování světa působením na charakter člověka.

Uvědomuji si také, že dosavadním rozvíjením nezřídka spíše technicko-organizačních stránek (...) došlo ke zjednodušenému pohlížení na dění v celém Pionýru. Následkem toho došlo s odkazem na rozmanitost i k programové bezbřehosti a mělkosti. Jistě jde i o důsledek změn v celé společnosti...

Chceme přispět nejen ke zdravému posílení národní hrdosti, ale budeme také usilovat o postupné prosazování naší vlasti v prostoru sjednocené Evropy, a to i tím, že nebudeme zapomínat na svou minulost. Jestliže opravdu nezapomeneme na svou vlastní historii, potom se nemůže opakovat to špatné z ní a naopak to dobré se stane příkladem k následování.

Naše historie je komplikovanou záležitostí - pro někoho jde o kouli na noze, jiný ji vnímá jako poučení. Domnívám se, že historie Pionýra obsahuje řadu stále živých myšlenek, a proto chceme usilovat jak o renesanci těch původních kořenů, které mají sílu i dnes oslovovat, tak i postupné vytváření nových tradic jako jednoho z prostředků pro vznik sounáležitosti napříč všemi generacemi. (...)

Musíme dobře poznat svět, sebe i své okolí, abychom stále byli tím, co je potřebné - výchovným hnutím! Jisté zúžení našeho poslání na pouhé zaplnění volného času pro jeho členy je sice pro část naší práce přijatelné a je jistě i odrazem společenské poptávky, ale neměli bychom mu zcela podléhat a rezignovat na tradiční činnost.

S potřebnou pokorou si uvědomme, že nebudeme automaticky patřit mezi morální autoritu jen na základě toho, že jsme pionýři. O tom, zda tomu tak bude, rozhodne veřejnost na základě našich postojů a skutků.

(Redakčně kráceno)

Foto Lee Louda a Jakub Kořínek

Co nám řekli a napsali hosté

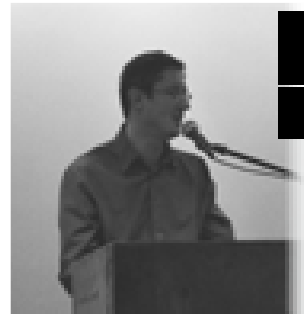
Na VI. výroční zasedání Pionýra byli pozváni všichni poslanci a senátoři Parlamentu ČR, členové vlády ČR, předsedové sdružení a organizací sdružených v České radě dětí a mládeže a členové Rady vlády pro nestátní neziskové organizace. Mnozí se omluvili a popřáli pionýrskému rokování úspěchy alespoň písemně. Z vystoupení hostů jsme vybrali:

Prof. MUDr. Zdeněk Dienstbier

předseda Ligy proti rakovině Praha:

„... Především věřel díky za vaši pomoc při letošním Českém dnu proti rakovině, jedenáctém Květinovém dnu. Vybralo se téměř 14 milionů korun, a vaše organizace se podílí 11,64% na výtečku. Kvítek sleduje tři dlouhodobé programy: nádorovou prevenci, pomoc nemocným s onkologickým onemocněním a podporu vědě a výzkumu. Ta problematika prevence se dotýká jak Květinového dne, tak vaší činnosti... Byl bych rád, kdybyste si uvědomili, a vedli zejména ta děcka k tomu, že 60% rizika onemocnění rakovinou máme každý ve své torně... Co to znamená? Nekouřit, střídmě jíst, a k tomu patří i pohyb. To znamená, že jde o výchovu v rodině, výchovu ve škole a samozřejmě v organizacích, jak jste vy...“

Günther Leeb

člen vedení IFM-SEI, tajemník sdružení Kinderfreunde, Rakousko:

„... Naše organizace je v mnoha věcech podobná vaší. Je přibližně stejně velká a řeší přibližně stejné problémy, rozvoj organizace, otázku znaku či výchovy dětí... Děláte mnoho zajímavých aktivit s dětmi a my sami například nemáme dost zkušeností s aktivitami jako jsou výlety a táboření, i když jsme o něco starší. V rámci oslav našeho století připravujeme několik setkání i tábor v létě... Uvažujeme i o různých formách výměny dětí nebo využití tábořišť... Pionýři jsou nyní velmi známi v IFM-SEI na evropské i na celosvětové úrovni... Téma dětských práv je celosvětové a v naší činnosti pomáháme v této oblasti zlepšovat situaci na celém světě...“

Ing. M. Němečková-Homolková

náměstkyňe starosty Sdružení hasičů ČMS:

„... Milí kamarádi, kamarádky... Pionýr má ve svém Statutu a Programu za cíl charitativní, výchovnou, vzdělávací a osvětovou činnost a věřte, že téměř totožnou je náplň činnosti našeho sdružení... V jedné věci máme ale opačný problém - už osmým rokem se potýkáme s nárůstem členské základny a věřte, že to není jednoduché... Ale i vám přeji, abyste tyhle problémy jednou pocítili, protože jsou to problémy příjemné. Mám i jako vedoucí velmi dobrou zkušenost ze spolupráce našich sdružení na různých úrovních a vaše činnost typu Robinzonův ostrov, Pionýrská stezka, Tábornická stezka se velmi prolínají s obsahem naší hry Plamen a činností dorostu, i když mají jiné názvy...“

Ing. Jiří Paroubek

poslanec PS Parlamentu ČR a předseda ČSSD:

„... Uvitáme vaše zkušenosti, nápady a součinnost při jejich realizaci - konzultace či bližší spolupráci v našich pracovních týmech, které formulují významné dokumenty. V místech, kde by pro to byla chuť, třeba i účast na našich kandidátkách v krajských či komunálních volbách. A znovu připomínám plně respektování oboustranné suverenity. Ostatně vy i my máme z minulosti své zkušenosti, a věřte, že naším neměnným záměrem je vyvážení partnerských vztahů. Máte řadu nápadů a zkušeností z práce s dětmi a mládeží, my jsme schopni nabídnout podporu jejich realizaci...“

Mgr. Pavel Hamerník, zástupce MŠMT:

„... Při této příležitosti vám děkuji za vaši pravidelnou, cílevědomou a soustavnou dobrovolnickou práci s našimi dětmi... Je náročná, ale velmi zajímavá. Hledání nových postupů, nových řešení, poznávání problémů dětské osobnosti a podílení se na jejím vývoji ve prospěch zdravého vývoje každého jedince, to je našim společným posláním. Práce Pionýra vždy byla, i je v současné době ze strany resortu školství, mládeže a tělovýchovy velmi oceňována...“

Ing. Jan Kasal, místopředseda Poslanecké sněmovny PČR a místopředseda KDU-ČSL napsal:

„... Alespoň tímto způsobem bych chtěl vaše shromáždění pozdravit a poděkovat všem zúčastněným za dlouhodobou péči, s níž se věnujete našim dětem a mládeži. Přeji vašemu jednání hodně zdarů...“

Maria Křepelková, předsedkyně o.s. Život dětem:

„... Jsem nesmírně ráda, že mohu využít této příležitosti, abych poděkovala všem, kteří s námi od března loňského roku spolupracují při Srdíčkových dnech... Naše občanské sdružení pomáhá dětským oddělením nemocnic, zařízením, která se starají o nemocné děti, sociálně slabým rodinám, které mají doma postižené dítě. Jsem ráda, že na osm set tisíc korun bylo vybráno právě za pomoci vašich oddílů... Pořádáme ročně tři srdíčkové dny a rozhodli jsme nedávno, že ten prosincový věnujeme i na podporu vzdělávání a činnosti oddílů a 50% výtěžku poputuje tam, kde se ty peníze vyberou... Amoc vám přeji, aby slovo pionýr znělo všude hezky, protože ono to hezké slovo je...“

Medaili MŠMT I. stupně - sříbrnou převzala Darina Zdráhalová, předsedkyně KOP Zlínského kraje jako ocenění dlouholeté významné výchovné práce.

Křišťálová vlašťovka: Vladimír Farský, PS Boskovice.

Za pionýrský čin: Pavel Hubert, PS Rokycany Jih; Miroslav Maršálek, PS Jince; Ing. Jiří Stuchlík, 1. PS Náchod; Mgr. Táňa Šormová, PS Mladost, Hradec Králové.

Lipový list - stříbrný: Zdeněk Jelínek, PS J. Žižky z Trocnova, Čáslav; Mgr. Peter Kubove, Jihomoravská KOP.

Lipový list - bronzový: Helena Bišová, PS Václava Řezáče, Klášterec nad Ohří; Markéta Fraitová, 230. PS Záře, Praha; Martina Doležalová, PS Kohoutek, Brno; Jiří Kutiš, PS Jitřenka, Kaliště; Ing. Hana Procházková, PS Pionýr Řečkovice; Ing. Tomáš Suchý, 1. PTS Mladá Boleslav; Stanislava Svobodová, PS Václava Řezáče, Klášterec nad Ohří; Mgr. Jiří Tomčala, PS Omega, Praha; Rudolf Zeus, PS Dravci, Ústí n. L.

Lipový kvítek - stříbrný: Pavla Bárová, 143. PS Jana Nerudy, Praha; Anna Doušová, PS St. Roubala, Habartov.

Stužka hrdosti - stříbrná: Tereza Hausteinová, PS St. Roubala, Habartov.

Domovník roku - zvláštní ocenění za vzornou péči o nemovitosti převzaté z FDM: Oldřich Lindovský, Moravskoslezská KOP.

Zaznělo na jednání, přišlo mailem...

„Chtěl bych se na chvíli pozastavit nad práci sekci České rady Pionýra. Jak vyplývá z předloženého materiálu, při České radě Pionýra pracuje celkem sedm sekcí, což mně připadá na 40 řádných členů Pionýra celkem dost. Pokud se podíváme i na účast na jednotlivých zasedáních, pak se ptám, zda vůbec některé sekce se mohly kompletně sejít a kvalitně pracovat. V materiálu je sice pár řádek o jednotlivých sekcích s poznámkou, že se jedná o práci za poslední období. Těžko říct, jestli je tím myšlen rok nebo celé tři roky, navíc jedna ze sekcí, a to pro rozvoj členské základny, za tři roky nenašla smysl své práce. Ptám se tedy, proč tato sekce fungovala dál a proč vlastně nebyla zrušena? Možná by nebylo od věci, kdyby zprávy o činnosti jednotlivých sekcí, popř. jejich plány, záměry či to, čeho dosáhly, vycházely i v Mozaice.“

Jiří Šmerda, PS Bystřice pod Hostýnem

V podvečerních hodinách byly zahájeny volby řídicích pionýrských orgánů pro příští tříleté období. Jmenovitě předsedy a místopředsedy. Na večerním zasedání ČRP pak byla zvolena ekonomka a členové Výkonného výboru ČRP.

Zvolena byla rovněž Revizní a Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra a jejich předsedové.

Výkonný výbor České rady Pionýra:

Předseda Pionýra: Petr Halada, 8. PS Příbram, Středočeská KOP

I. místopředseda: Mgr. Martin Bělohávek, 230. PS Záře, Pražská OP

II. místopředseda: Mgr. Jiří Mlaskač, PS Tažní ptáci, Jihomoravská KOP

Ekonomka: Ing. Kateřina Brejchová, 63. PS Sosna, Pražská OP

Členové: Michal Houda, 19. PS Tábor, Jihočeská KOP, Marcela Hrdličková, PS Obránců míru, Zlínská KOP, Jakub Kořínek, 211. PS, Pražská OP, Ing. Petr Kubů, PS Bílá Cerkev, Plzeňská KOP, Ing. Lee Louda, 147. PS Galaxie, Pražská OP, Petr Novák, PS Kampanus, Jihočeská OP.

Revizní komise Pionýra:

Předseda: Oldřich Lindovský

Členové: Milan Matyáš, Václav Johánek, Libuše Nejedlá, Roman Martinek, Ing. Miroslav Maršálek

Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra:

Předsedkyně: JUDr. Ivana Kožíšková

Členové: Bc. Petr Sádovský, JUDr. Martin Dobčák

Náhradník: Mgr. Jan Škampa

Nejdůležitějším tématem byl návrh na nový znak. Diskuze probíhá napříč celým sdružením již dlouho. Debata v sále byla místy velmi emocionální. Zaujalo mne to, že nový znak jako jednotící prvek, který je dle mého názoru stavěn na stejnou úroveň s názvem sdružení, naše sdružení nesjednocuje. Nový znak byl schválen těsnou většinou hlasů.

Jestliže nový znak nás má prezentovat na veřejnosti, pak nemůže mít ve sdružení tak malou podporu... Jestliže někdo nepřijde s opravdu výborným návrhem, nebude mít nový znak podporu a nemůže být tedy jednotícím znakem. Respektive bude jednotícím znakem pouze podle Statutu.

Pavel Martínek, 29. PS Tábor

Tak jsme ten nový znak schválili... Patřím ke generaci, která je s ted' už bývalým znakem citově spjata. Kniha se státní vlajkou a plameny nám byla „připichnutá“ při skládání našeho slibu a od té doby nás provázela celým pionýrským životem. Trvalo dost dlouho, než jsem si nejen já zvykl na logo s vlašťovkou a další novinky, ale čas nezastavíš. Při představě jiného znaku jsem se zhluboka nadechoval ještě při projednávání na kolektivu naší pionýrské skupiny (a nebyl jsem sám...), ale na jednání výročního zasedání jsem hlasoval tak, jak jsme se nakonec po dlouhém rozvažování dohodli. Demokratickým hlasováním se většina delegátů vyslovila pro přijetí návrhu znaku nového. Přijímám toto rozhodnutí a přeji novému znaku, aby se stal pro dnešní i budoucí pionýry tím pravým symbolem jejich příslušnosti k našemu sdružení.

Delegát Honza Sakař, PS Zborovice

„Navzájem se potřebujeme...“

Zdeněk Málek – místopředseda ČMKOS nám coby host výročního zasedání odpovídal na otázky

Mezi hosty VI. výročního zasedání Pionýra byl i Zdeněk Málek, místopředseda Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS). Zeptali jsme se ho proto na aktuální vztahy Pionýra a odborů. Odpověděl nám mimo jiné: „Navzájem se potřebujeme...“.

Mohou odboráři podpořit nějakým způsobem dobrovolnou a většinou neplacenou činnost vedoucích dětských oddílů a skupin?

Činnost vedoucích dětských oddílů a skupin si jistě zaslouží větší společenské ocenění. Měli bychom k tomu společně působit. Jistě to je jeden z námětů pro naše další pracovní setkání.

Odboráři jsou konec konců i rodiči našich pionýrů... Co by konkrétně občanské sdružení Pionýr mohlo podniknout k prohloubení spolupráce s odbory?

Jak již jsem uvedl, obě naše organizace jsou významnou součástí naší občanské společnosti. Máme sice různé poslání, ale jedno máme určitě společné - bránit právo naší účasti na tom, co se v naší zemi děje, přispívat k prohlubování toho, čemu se říká participativní demokracie. V tom se jistě navzájem potřebujeme. Jinak bude o nás rozhodováno bez nás.

*Ptali se Karel Krtička
a Martin Bělohlávek,
foto: Jakub Kořínek
a www.cmkos.cz*

Mgr. Zdeněk Málek

Narozen 7. dubna 1946 v Praze. Ženatý, dvě děti.

Absolent FFUK.

Od r. 1971 působil jako externí překladatel a tlumočník, posléze v odborech.

Od vzniku České a slovenské konfederace odborových svazů (ČSKOS) v r. 1990 pracoval nejdříve jako zástupce a později jako vedoucí jejího mezinárodního oddělení. V letech 1992-93 byl místopředsedou ČSKOS.

Po rozdělení státu a po transformaci ČSKOS v r. 1993 zastával funkci tajemníka Českomoravské komory odborových svazů. Od roku 1994 ve funkci místopředsedy Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS).

Z významnějších dalších funkcí:

vedoucí delegace ČMKOS v Pracovním týmu RHSD pro evropskou integraci,

člen Výkonného výboru Evropské odborové konfederace,

člen Výboru EU pro sociální dialog,

člen řídicích orgánů Mezinárodní odborové konfederace.

Jaký je současný vztah vaší odborové centrály k dětským a mládežnickým sdružením, resp. i k České radě dětí a mládeže?

ČMKOS si velmi váží činnosti dětských a mládežnických organizací. Byli jsme delší dobu v ČRD M zastoupeni a aktivně jsme zde působili. Konkrétně nás tam zastupoval kolega Josef Středula, který je nyní předsedou našeho největšího odborového svazu - KOVO.

Zabývají se odbory i sociálními problémy dětí a mládeže?

V rámci naší struktury působí Meziobdobí asociace učňovských zařízení - MAUZ. Obdobně je poradním orgánem Rady ČMKOS naše Rada mladých. Tyto orgány se především soustřeďují na ochranu práv mladých lidí, na problematiku jejich vzdělávání a zaměstnanosti. Důležitou roli hraje přirozeně i náš Českomoravský odborový svaz pracovníků školství.

V minulosti se odborové organizace podílely i na rozvoji a organizačním i finančním zajištění různých volnočasových aktivit dětí a mládeže (např. i letních táborů, tzv. Stanic mladých techniků, rekreační turistiky, sportu). Jaká je situace dnes?

Volnočasovými aktivitami dětí a mládeže se především zabývají některé naše odborové svazy a základní organizace. Například náš odborový svaz UNIOS v době, kdy v tomto svazu byly více zastoupeny mladší ročníky, organizoval dětské tábory. Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče organizuje rekreační turistiku a sportovní vikendy, jichž se účastní řada mladých lidí. Tyto aktivity pořádá i Odborový svaz KOVO a některé další svazy.

Podle zájmu našich odborových svazů vede ČMKOS i akreditované kurzy určené pro vzdělávání vedoucích dětských táborů. Náš odborový časopis SONDY vydal i příručku - „Rádce pořadatelům a vedoucím dětských táborů“.

V čem vy osobně vidíte smysl a poslání dětských a mládežnických sdružení v současné společnosti?

Dětská a mládežnická sdružení považujeme za významnou součást naší občanské společnosti. Velmi nám záleží na tom, jaké hodnoty bude nová generace vyznávat a nakolik bude připravena bránit svá specifická práva.

Jak by se kontakty a spolupráce odborů a dětských a mládežnických sdružení mohly prohloubit?

Jsme pro vzájemnou výměnu informací, musí nám záležet na tom, aby mladá generace nebyla ze strany státu opomíjena, naopak, aby jí byly vytvářeny maximálně příznivé podmínky, a to včetně budoucího skloubení pracovního, soukromého a rodinného života.

V týdnu od 28. října do 2. listopadu se trojice vedoucích z pionýrské skupiny Kopřivnice

(Hana Klimecká, Eliška Danielová a Jakub Trnčák)

vydala do vzdělávacího centra IFM-SEI Kurta Löwensteina nedaleko Berlína. Získávali jsme informace o lidských právech v různých zemích, zvláště pak o dětských právech a s nimi svázanou metodologii výchovy pro práci s dětmi a mladými lidmi.

| text a foto: Jakub Trnčák, PS Kopřivnice

Mnohé organizace nám mohou závidět

Mezinárodní seminář o výchově k lidským právům

Pionýr má pevnou pozici

Vzdělávací středisko Kurta Löwensteina je v městečku Wertpohl východně od Berlína. Mezinárodního semináře se zde zúčastnilo 22 mladých lidí ve věku od 18 - 26 let a čtyři lektori. Celkem se tak zde sešli lidé z 12 zemí Evropy (ČR, Nizozemí, Anglie, Slovinsko, Polsko, Srbsko, Finsko, Maďarsko, Rusko, Bělorusko, Lotyšsko, Litva).

Tyto skupiny lidí z neziskových organizací zastřešuje organizace IFM-SEI (International Falcon Movement - Socialist Educational International). Pionýr má v této organizaci už dlouhá léta svou pevnou pozici a od tohoto roku jednoho z osmi viceprezidentů.

IFM-SEI podniká různorodé akce na podporu lidských práv. V současné době startují velké kampaně proti dětské otroctvé práci, pornografii a další.

Hledání nových metod

Příprava na seminář spočívala ve zpracování malé studie, která měla zachytit konkrétní postupy naší země v naplňování úmluv vázaných na lidská práva. Další práce mapovala lidsko-právní činnost občanského sdružení Pionýr. Všechna tato fakta byla pečlivě prezentována před celou seminární skupinou. Ukázalo se, že mnohé organizace nám mohou závidět hlavně počet členů, nebo množství uskutečňovaných táborů za rok, ale také zázemí a propagační předměty.

Program semináře vyplňoval veškerý čas každého dne a jediné větší volno měli účastníci po obědě a večer po skončení večerního programu. V rámci neformálního vzdělávání jsme neustále řešili nastolené situace nebo hry. V menších skupinách se pak tvořily nové náměty na workshopy a projekty s použitím nových metod v lidsko-právním vzdělávání a práci. Díky relativně malému počtu řešitelů došlo na opravdu důkladné diskuse a celá práce nám šla pěkně od ruky.

Nový projekt Návštěvník

Léto je sice daleko, ale příprava letních táborů je v plném proudu. Rádi bychom proto připomněli projekt Návštěvník.

O co půjde?

Pionýrská skupina pozve na tábor jednoho vedoucího ze zahraničí a uhradí mu pobyt v ČR. Zahraniční vedoucí si zaplatí ostatní výdaje. Po celou dobu tábora se zapojí do běžné činnosti.

Jak to bude probíhat?

Pořadatel tábora určí osobu, která bude komunikovat se zahraniční sekci ČRP a která umí alespoň průměrně nějaký cizí jazyk. Pomocí formuláře pošle informace o táboru zahraniční sekci, která je předává partnerským organizacím v IFM-SEI. Zahraniční dobrovolníci si z nich potom budou vybírat. Projekt bude propagován v IFM-SEI i u dalších partnerských organizací.

Jaký bude dopad projektu?

Dopad projektu je v souladu s plánem Pionýra v oblasti zahraničí. Lze ho rozdělit do několika rovin:

Škola hry

Oblíbenými částmi programu byly hry a simulace reálných situací, kde si účastníci mohli na vlastní kůži udělat lepší obrázek o tom, jak se asi člověk cítí v případě, že je diskriminován nebo jsou k němu lidé lhostejní. Kolektiv se díky těmto aktivitám stmelil a naše zahraniční adresáře se rozrostly o další přátele.

Celý seminář byl zpestřen zajímavými večery, při nichž jsme například prezentovali naši zemi, nebo se bavili na Halloween karaoke party, kdy se většina proměnila v různá stvoření se schopností zpívat aktuální hity. O zábavu bylo postaráno každý den a celkové příjemné pocity z celé akce nás doprovází až doteď, kdy už připravujeme první kroky k zahájení výchovy k lidským právům i v našich podmínkách.

Tábor: Import nových prvků činnosti, oživení programu, zkušenost pro vedoucí, instruktory, děti.

PS: Získá přímý zahraniční kontakt a tak i lepší podmínky pro mezinárodní výměny apod. Navíc účast zahraničního dobrovolníka může PS využít k vlastní propagaci.

Pionýr: Při dostatečném zapojení (např. 15 táborů), má projekt šanci na dobrou mediální odezvu. Jeho prostřednictvím Pionýr vyváží své metody v oblasti táborů do zahraničí - děláme jedny z nejkvalitnějších táborů a mohou se stát příkladem pro partnery v Evropě i mimo ni.

IFM-SEI: Pionýr si upevní pozici, jako aktivní a solidární organizace, která něco nabízí ostatním.

Zahraniční účastník: Získá zkušenost s programem a organizací na pionýrských táborech.

Zvažte, jestli byste se chtěli se svým táborem také zapojit, a v případě jakýchkoli dotazů se obraťte na Jiřího Leta - letik@pionyr.cz.

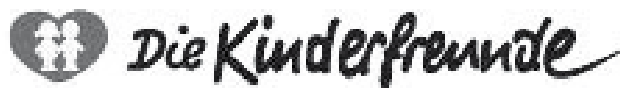
Stoletá organizace

Rakousko: Kinderfreunde Österreich

Kinderfreunde je organizace dětí a mládeže, působící v Rakousku. Její historie sahá až do roku 1908 a od té doby nepřetržitě funguje až do dnes. Postupem času se její působnost rozšířila a začala působit v Maďarsku, Švýcarsku, Německu a ve dvacátých letech 20. století dokonce v Československu. Zde však působila pouze do roku 1938, kdy byla zakázána, a po 2. světové válce již svou činnost neobnovila. Původní rakouští Kinderfreunde (přátelé dětí) však oslaví příští rok 100 let své činnosti.

Kinderfreunde je zčásti Pionýru podobná a zčásti úplně jiná organizace. Její hlavní působnost se dělí na dva pilíře: Jeden je zcela profesionální a jeho činností je provozování mateřských školek a center mládeže v různých místech Rakouska (pozn. mateřské školky nejsou v Rakousku provozovány pouze státem, ale několika různými institucemi a organizacemi). Druhý, Pionýru podobný, pilíř je tvořen skupinami dobrovolníků, kteří ve volném čase pracují s dětmi a mládeží tak, jak je tomu i u nás v pionýrských oddílech.

Těchto skupin je nyní necelých 400 a sdružují ve svých řadách přibližně 15 000 členů. Působí ve všech devíti spolkových zemích Rakouska. Mezi hlavní oblasti činnosti patří schůzky klubů dětí a mládeže, vzdělávací semináře a letní tábory. Náplní jednotlivých schůzek či programem táborů jsou společenské hry (kolektivní i např. deskové), rukodělné činnosti, sport či hudba. Svou činností se Kinderfreunde snaží dosáhnout určitého výchovného dopadu, jehož cíle a hodnoty jsou: výchova k demokracii, participace, samostatnost, dětská a lidská práva, rovnost pohlaví, ekologie a kulturní rozmanitost.

Steyr Erklärung - Deklarace ze Steyru

Kinderfreunde od roku 2005 procházejí zásadní přeměnou. Během posledních desetiletí jim rapidně klesala členská základna (z 600 skupin na 300) a začínali být v očích společnosti vnímáni jako staromódní, nezajímaví pro děti nynějších rodičů.

V roce 2005 si na svém kongresu organizace schválila zásadní a svým způsobem revoluční projekt. Jeho cílem bylo založit nových 100 skupin do konce roku 2008 a zrekonstruovat obraz a výchovné principy organizace.

Byly pevně stanoveny věkové kategorie v oddílech, pro které se začaly cíleně připravovat nabídky aktivit, herní moduly. Organizace investovala nemalé finanční prostředky do svého rozvoje a do rozvoje nových oddílů. Kolekce oblečení, všemožných letáček a nálepek a cílená kampaň v médiích podpořily toto snažení.

Sice už tuší, že do konce roku 2008 vysněný počet sta nových oddílů již asi nestihnou (dodnes jich bylo založeno více než 70) a tak se očekává při ukončení projektu „pouze“ 80 nových skupin. Ostatní, dříve vzniklé

skupiny v tomto období tolerují nižší finanční dotace vzhledem k programu projektu a upřednostňují zájmy organizace nad svými. Dokáží Pionýři totéž?

Letik

Kinderfreunde Rakousko
více informací o organizaci
na www.kinderfreunde.at

Kontakt na Kinderfreunde:
Günther Leeb - zahraniční tajemník
guenther.leebe@kinderfreunde.at
GSM: +43 664 830 4356
tel.: +43 01 512 12 98

Z historie 121. PS BOR z Prahy 4, Spořilova

Od PS Zdeňka Nejedlého k Bratrství opravdových rytířů

Na počátku školního roku 1948/49 při škole v Jižní ulici na pražském Spořilově zakládá 18 dětí zdejší první Pionýrský oddíl Junáka (POJ).

Začátky

7. skupina POJ zde vzniká 26. 6. 1949 a získává pojmenování podle tehdejšího ministra školství, věd a umění prof. „Dr. Zdeňka Nejedlého“. Slavnost tehdy koordinovali ředitelé místních škol za účasti pracovníka ministerstva školství, tehdejšího ONV i školní inspekce. Od školy vyšel průvod k hlavnímu spořilovskému náměstí a u pomníku padlých občanů z 2. světové války složilo 11 pionýrů svůj slib. Záznamy školní kroniky vypovídají o politickém využití celé akce k propagaci politiky KSČ. Původní pionýrské představy a ideály o hře, zábavě a radosti měly posloužit a posloužily k jiným účelům.

Práce skupiny byla odrazem své doby. Děti se scházely jednou za 14 dní v klubovně. (Ta slouží skupině dodnes.) V roce 1952 měla skupina v šesti oddílech 113 členů.

Do řízení údajně dobrovolné dětské organizace od počátku zasahovali ředitelé škol a jimi pověřeni zaměstnanci. Děti se věnovaly hrám, nácvičce divadelních a maňáskových představení pro veřejnost, prezentaci výstav a rozvíjení tělesné zdatnosti, důraz byl na organizování oslav různých výročí. Největším problémem bylo získat pro práci oddílů dobrovolné vedoucí. Konec 50. let charakterizuje zaměření na zájmovou činnost v kroužcích.

60. léta

V šedesátých letech se pod hlavičkou PO pořádají různé besedy, setkání, sběry papíru i zábavné akce, stále i formální oslavy. Velmi dobře však už pracují oddíly zaměřené na sport, zpěv, výtvarnou výchovu, modelářství atp. Činnost skupiny však byla sledovaná a hodnocená hlavně podle procent zapojených žáků školy.

Koncem 60. let skupina přestává používat název „Z. Nejedlého“. V té době se zaměřuje činnost skupiny stále víc směrem k zájmové činnosti. Začínají se pořádat letní tábory.

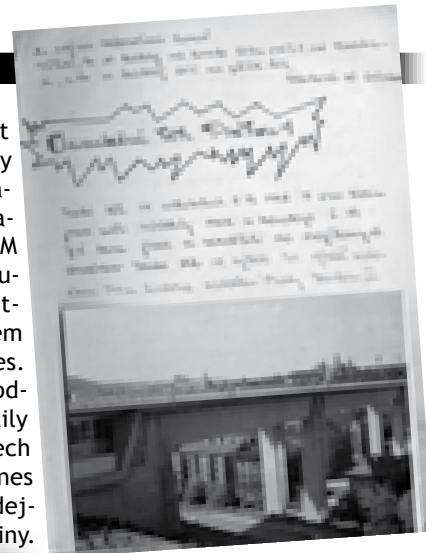
Normalizace 70. let

V 70. letech život skupiny znovu postihuje tlak na stranickost a vliv školy. Družiny jisker - nejmladších členů - vedli žáci devátých tříd, vedením ostatních oddílů byly pověřeny učitelky. Znovu se prosadila snaha o co největší organizovanost. Pionýrská skupina získává při přečíslování nový název - 121. PS. Skupinu vedou placení vedoucí, s nimiž má naše skupina štěstí. Vždy jsme měli takové, kteří se snažili i v období normalizace hledat cesty nezatěžující činnost dětí politikou, zachovat zájmové oddíly a letní tábory. Vyjmenujme aspoň za všechny M. Mathesovou, I. Vrzalovou, I. Sajverovou, M. Linhartovou. Přesto se politické vlivy a úkoly úplně omezit nedařilo.

S dětmi a pro děti

V osmdesátých letech vedou skupinu dobrovolní vedoucí, jejich aktivita v oblasti sportu, turistiky, námětů celoskupinových her se projevuje i v nárůstu počtu oddílů. Náplň schůzek a akcí byla i z dnešního pohledu na dobré úrovni a daří se nezatěžovat oddíly formální politickou činností. Některé akce se však pod hlavičkou PS přesto musely uskutečnit, třeba účast v prvomájových průvodech, na pietních aktech a některých dalších akcích společenskopolitického zaměření.

Bylo potřeba stále hledat cesty, které by nevedly ke ztrátě důvěry dětí. Dařilo se to i díky reálně uvažující Obvodní radě PO SSM v Praze 4. V té době již skupina pravidelně pořádá letní tábor v Lišnici v Orlickém podhůří, kam jezdí dodnes. Vznikají věkové smíšené oddíly, celoroční hry vrcholily na třech i čtyřech turnusech táborů. Účastníci dodnes rádi vzpomínají na tehdejší aktivity oddílů a skupiny.

Byla to svým způsobem uvolňující doba před společenskými změnami v roce 1989. Po tuto dobu vedli skupinu J. Ludvíková, J. Bobková, D. Kaiser.

Důvěru neztratili

V 90. letech skupina mění název na 121. PS BOR (Bratrství opravdových rytířů). Důvěru dětí i jejich rodičů neztrácí a hlásí se k odkazu Pionýra z konce šedesátých let. Oddíly čelí poměrně úspěšně tlaku obnoveného skautského střediska, aby mu předaly veškeré své vy-

bavení včetně klubovny. Daří se uzavřít smlouvu o pronájmu klubovny a tělocvičny ve vymezených hodinách pro potřeby oddílů 121. PS BOR za nájemné.

Novou energii skupině dodaly skupinové vedoucí D. Šmídová, M. Cermanová a v poslední době A. Hrabětová. Počet členů a oddílů 121. PS se stabilizoval.

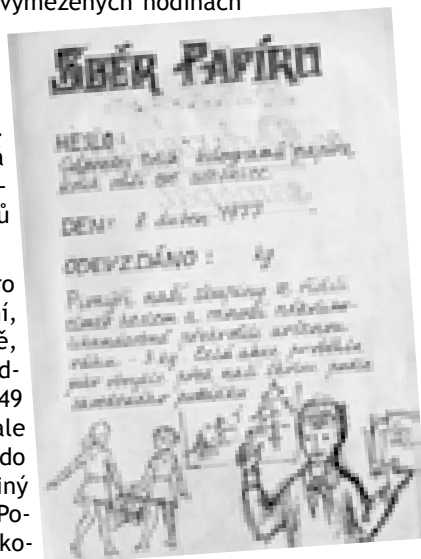
Skupina pořádá akce pro veřejnost, sídlí v původní, nově opravené klubovně, pořádá víkendové a prázdninové akce. Od roku 1949 prošlo skupinou nebývalé velké množství lidí. Někdo má vzpomínky hezké, jiný možná radši zapomněl... Posledních 20 let a jistě i několik let před rokem 1989 jsou však roky, které dětem a mládeži na 121. PS BOR přinesly hodně hezkých zážitků i dobrých zkušeností do dospělého života.

Zdroj: Kronika ZŠ Jižní IV a archiv 121. PS BOR

Dan Kaiser

► Výprava Zadní Třebáň 9. 5. 1991

► Borci – kola 1992

Ve dnech 8. a 9. 11. 2007 proběhla v Praze

2. národní konference o mládeži

za účasti bezmála dvou set jednajících,
mezi nimiž byla i řada hostů ze zahraničí.

Na jednání konference se podíleli

i zástupci občanského sdružení Pionýr.

Jejím ústředním motivem byl přehled naplňování

„Koncepce státní politiky pro oblast dětí a mládeže“
z různých hledisek, jimž se věnovaly pracovní skupiny.

O plnění úkolů vyplývajících z vládního dokumentu
v nich informovali zástupci ministerstev školství,
vnitřní, obrany, kultury.

Více důvěry dobrovolníkům!

2. národní konference o mládeži

Konference se zúčastnila i řada významných zahraničních hostů: Dr. Ralf - René Weingärtner, ředitel Direktoriátu pro mládež a sport Rady Evropy, Ettiene Madranges, ředitel odboru pro mládež, vzdělávání a spolkový život Ministerstva zdravotnictví, mládeže a sportu Francie, Delegace Ministerstva školství Polska vedená poradcem ministra Alexandrem Tynelskim a mnoho dalších.

Celkově konference byla sice organizačně velmi dobře zvládnutá, obsahově však působila místy formálně. Navíc, vzhledem k tématu, zde bylo malé zastoupení mládeže samotné - slova o participaci mládeže tak vyznívala poněkud naprázdno. Pro Pionýr však konference přinesla i jednu dobrou zprávu - při udílení Cen ministra školství mládeže a tělovýchovy v prostorách Senátu Parlamentu ČR byla oceněna za práci s dětmi a mládeží i Markéta Fraitová z Pražské organizace Pionýra. Do pracovních skupin se aktivně zapojila i početná delegace Pionýra: P. Halada, K. Brejchová, J. Let, A. Hrabětová a M. Bělohlávek, který moderoval pracovní sekci „Podpora dobrovolnictví v práci s dětmi a mládeží“.

Dobrovolnictví chybí prestiž

V pracovní skupině „Podpora dobrovolnictví v práci s dětmi a mládeží“ se zúčastnění na základě vlastních zkušeností shodli v tom, že dobrovolnictví není pozitivně chápáno většinou občanů, zaměstnavateli, ani docenováno státními orgány. Kromě obecných úvah připravila proto i několik konkrétních námětů.

Pracovní skupina se shodla v tom, že v oblasti institucionální podpory je třeba trvale usilovat o to, aby nebyly vytvářeny zbytečné překážky jakýmkoli formám dobrovolnictví. Řešení problému malé vážnosti dobrovolníků bude nepochybně spojeno s dlouhodobým úsilím a doslova mravenčí prací. Bez pochopení a posílení prestiže dobrovolníka ve vědomí lidí totiž celá naše společnost ztrácí velkou část dimenze občanství jako základu jejího demokratického rozvoje a zároveň důležitý prostředek výchovy k pozitivnímu posilování mravních a morálních hodnot ve společenském životě a zejména působení na děti a mládež.

Členství v organizacích nesnižuje váhu vykonané práce

Konkrétní doporučení padlo například pro novelu zákona č. 198/2002 Sb. - z definice dobrovolné služby je třeba vyjmout z omezujících podmínek pro přiznání statusu dobrovolníka členský princip. Členství v organizaci nijak nesnižuje váhu vykonané dobrovolné práce a ve sdruženích dětí a mládeže existuje i právní odpovědnost dobrovolníků při vedení dětí. Platné znění zákona je proto jednoznačně kontraproduktivní. Dále zaznělo, že by bylo vhodné zvážit možnost navýšení dotačních prostředků na projekty přesně vyčíslenou dobrovolnou prací.

Chybí informovanost veřejnosti

Nejvíce času pracovní skupina věnovala rozpravě o důstojnosti dobrovolnické práce. Změnu mohou přinést pouze skutky. Jedním z důležitých prvků je soustavná veřejná informovanost o dobrovolnictví jako zásadním projevu solidarity, tedy charakteristickém rysu občanské společnosti. Ta by se měla promítnout i do nových vzdělávacích programů pro základní a střední školy, a především do tzv. klíčových kompetencí (mezi kompetence občanské).

Dále je nezbytné soustavně komunikovat se všemi médii, usilovat o zveřejňování kladných příkladů dobrovolné činnosti ve všech oblastech společenského života bez ohledu na to, jde-li o charitativní, ekologické, volnočasové, tělovýchovné a sportovní či další obecné a výchovně prospěšné zájmové aktivity. V tomto směru jistě pomůže větší popularizace nově zavedené Ceny ministra školství, mládeže a tělovýchovy i další veřejná ocenění pro dobrovolníky.

Pomohou zaměstnavatelé?

Zatím zcela nedoceneným prvkem ve zvyšování vážnosti dobrovolnictví je hledání motivace pro zaměstnavatele zacílená na to, aby podporovali či alespoň tolerovali dobrovolné aktivity svých zaměstnanců. Zde je ale zapotřebí rozvážnost, s níž je třeba hledat cesty propagační a osvětové, spíše než cesty právních pokynů, které by mohly vést i k diskriminaci dobrovolníků při přijímání do zaměstnání.

Je zkrátka nezbytné přesvědčovat celou společnost, že pomoc druhému není projevem idealistické nevyzrálosti, ale přirozeným způsobem chování zralého občana.

Pozn.: Výstupy pracovní skupiny lze nalézt na dobrovolnik.pionyr.cz.

Martin, Jakub

Rozšiřovat vliv Pionýra na děti a mládež je péčí o vlastní budoucnost

(Z materiálu VI. výročního zasedání Pionýra „Rozvoj vlivu Pionýra na děti a mládež“)

Bez „oddíláků“ to nepůjde

Nedělat nic v posilování vlivu Pionýra na děti a mládež - to znamená nestarat se sami o sebe. Pro pionýrský oddíl, jehož vedoucí pracuje s určitou vizí a perspektivou, je tato snaha trvalým a nezbytným úkolem. Opravdu „nesmrtelným“ se může stát především oddíl věkově smíšený. Ani zde však neplatí, že se doplňuje automaticky... Není žádným tajemstvím, že z hlediska počtu členů pracují ve sdružení vedle velkých oddílů a skupin také málo početné kolektivy. Některé dokonce jen těsně splňují základní limity stanovené pro jejich vznik a udržení. Mohli bychom je označit jako uzavřené „spolky“, do kterých nelze proniknout. Jejich vedení daný stav zkrátka z nějakého důvodu vyhovuje. To neznamená, že by zde nemohla probíhat zajímavá a přitažlivá činnost. Právě naopak. Jenomže dělat v oddíle s větším počtem členů a nebo řídit činnost pionýrské skupiny s velkým počtem oddílů je samozřejmě náročnější po všech stránkách: organizačně, finančně, personálně i technicky.

Falešné tóny

Velice často jsou slyšet názory - padne-li otázka jak posilovat svůj vliv - že v daném místě není zájem, že děti tráví volný čas úplně jinými aktivitami, že Pionýr zde není „in“ apod. Jsou to „falešné tóny“ a svědčí spíše o krátkozrakosti než o neodpovědnosti těch, kteří tak argumentují jenom proto, aby si obhájili svůj „klídek“ a čistě sobecké zájmy...

Stárneme?

Narůstá počet dětí a mladých lidí, kteří se účastní nejrůznějších akcí, ale nechtějí se nijak vázat pravidelnou činností... V Pionýru tak dochází k postupnému poklesu přímo organizovaných členů (tedy těch, kteří jsou řádně registrováni v oddílech)... Vývojovým trendem Pionýra přesto je (prozatím) snižování stálého vlivu na děti a mládež prostřednictvím pravidelné činnosti oddílů. Za pozornost stojí fakt, že jednoznačně se zvyšuje přímá účast mládeže ve věkové kategorii 19 - 26 let na činnosti sdružení. V posledních letech rovněž narůstá zájem šestnáctiletých pokračovat v pionýrské práci i po ukončení základní školní docházky...

Roste zájem o pionýrské akce, ale...

Každoročně narůstá počet akcí, které od-

díly, skupiny, krajské organizace Pionýra včetně ústředí organizují jako tzv. „otevřené“ široké veřejnosti. Sdružení se jejich prostřednictvím prezentuje jako úspěšný organizátor volného času. Všechny tyto jednorázové akce bezesporu naplňují jeden z cílů Pionýra „dát o sobě vědět.“ ... Jednorázové akce hodnotí děti a veřejnost velice příznivě, možnost umístit svoje dítě na pionýrský tábor přijímají rodiče s povděkem. Zřejmě je na nás, abychom dokázali tuto velice konkrétní nabídku „přetavit“ v získávání nových pionýrů...

Co dělat?

Nejúčinnější propagací sdružení a současně nejpřesvědčivějším argumentem, proč se stát pionýrem, je naše vlastní činnost: musí být přitažlivá a akční. V oddílových programech nabízejme dětem to, co si samy těžko mohou zorganizovat a prožít: jsou to společné pobyty v přírodě, hry a soutěže. Nic z toho nevyčpělo - současným dětem to pouze málokdo dokáže zprostředkovat. A my to umíme! Přes všechna „elektronická opojení“ mobilními telefony, počítači, CD a DVD stále naprosta většina děvčat a kluků touží po „obyčejné“, ale smysluplné zábavě, při níž mají šanci uplatňovat své schopnosti, nenásilně se učit něco nového, prověřovat svoje možnosti a síly, objevovat a posilovat svou osobnost. To vše přece tvoří páteř našeho programu!

Práce s rodiči

Každý vedoucí by měl znát rodiče „svých“ dětí a naopak rodiče by měli vědět, kdo jejich dětem (alespoň zčásti) organizuje volný čas. Z hlediska rozšiřování vlivu Pionýra na neorganizované děti mohou rodiče na základě informací svých dětí a vedoucích oddílů působit na svoje známé, přátele, kolegy ze zaměstnání... Některou z oddílových schůzek a plánovaných výprav můžeme uskutečnit jako společnou pro rodiče a děti. Je to šance, jak můžeme rodiče opravdu detailně seznámit s tím, co a jak na schůzkách a výpravách děláme.

Získávejme děti ve školách

Je žádoucí, aby nešlo o „náborovou“ záležitost, zúženou na rozdávání letáků nebo dokonce přihlášek. Účinnější a přesvědčivější bude, když si připravíme nějaké hry a soutěže, případně konkrétní ukázky činností nebo dovedností dětí získaných členstvím v oddíle.

Velice vhodný je takový „vstup“ do programu školní družiny. Zde je i více času a také vhodnější prostor. Velkou šancí je možnost bezprostředního setkání s rodiči dětí přihlášených ve školní družině. Podařilo se například dohodnout, že v určitý den a hodinu budou rodiče do družiny pozváni, aby se společně se svými dětmi účastnili našeho programu, může být naše snaha získat nové zájemce o členství mnohem účinnější, než pouhá informace dětí, které se stejně ve finále musejí poradit s rodiči. Nemělo by jít o jednorázovou aktivitu: naše návštěvy se mohou opakovat - například v jednotlivých odděleních ŠD.

Školáky lze oslovit ještě jinak. Vedení školy jistě uvítá naši případnou spolupráci na organizaci dětského dne nebo jakékoli jiné školní akce.

Do programu můžeme přispět nejen ukázkami z vlastní činnosti, ale i zorganizováním orientačního závodu,

turnaje, her a soutěží. Zvláště účinné jsou pak možnosti vyzkoušet si netradiční činnosti určené jak pro děvčata, tak pro kluky.

Nebojme se oslovit i předškoláky

S ohledem na jejich věk však budeme raději jednat s jejich rodiči. V každé mateřské škole se pro to naskýtá možnost v podstatě každý den odpoledne nebo v podvečer - rodiče si pro svoje děti musejí osobně přijít.

O propagaci

Nepodceňujme ani formy, které se mohou jevit jako dávno překonané. Jednou z nich je vždy aktuální a o činnosti vypovídající oddílová skříňka. Plakátovací plochy, ale i tradiční vývěsky občas sleduje každý, určitě pak příslušníci starší generace. Je reálné, že informaci o možnosti stát se pionýrem přinese do rodiny třeba

někdo z prarodičů... Náborové letáky a plakáty z hlediska účinnosti nemohou sice konkurovat osobnímu působení, ale jako prostředek základní informace či jako pozvánka mají stále svůj význam... V regionech lze využít místní tisk. Prostor poskytují zpravodaje obcí, které odrážejí místní život a kam můžeme zcela pravidelně přispívat.

V době elektronických médií lze pochopitelně s úspěchem využít i možnosti vlastní prezentace na internetu prostřednictvím webových stránek... Zejména s ohledem na školní děti - jako časté uživatele internetu - může být základní „info“ spojeno s nějakou soutěží či úkolem, obsahově souvisejícím s konkrétní činností oddílu...

Mezititulky redakce Mozaiky

Název Pionýr dětem nevedí

Samotné děti nemají vůbec žádný problém s názvem Pionýr. Záporně možná mohou zareagovat někteří rodiče s ohledem na pozůstatky v myšlení. Ty pak nezbývá než přesvědčit, že jsme jiní.

Náš problém je úplně někde jinde. Totiž umět se prezentovat v rozmanité nabídce členství tak, aby rodiče pochopili, že nejsme spolkem, kde si děti jenom nějak „hrají“, ale že veškerou činností, všim, co se v oddílech děje, působíme na celkový rozvoj osobnosti dítěte. Žádné dítě nemůže a nebude žít v izolaci, samo pro sebe.

Právě teď se kromě spousty dalších věcí potřebuje naučit žít v kolektivu, protože ten zkrátka a dobře potřebuje ke svému životu stejně, jako dobré vzdělání. Ve škole je dítě dnes a denně konfrontováno se svými vrstevníky - avšak zcela jednostranně.

V oddíle - který si na rozdíl od školy může vybrat zcela svobodně - mohou být naopak posilovány všechny kladné stránky jeho osobnosti tak, že prostě dostane šanci je uplatnit. Zde ustupuje prostá konfrontace do pozadí a každé dítě si postupně uvědomuje, v čem je síla jeho osobnosti. To je pro život nesmírně cenná zkušenost.

Charakter pionýrské práce, nenásilné vtahování dětí do veškerého dění v oddíle - od plánování činností, vymýšlení jednotlivých akcí, her a soutěží až po konkrétní odpovědnost za svěřené, byť drobný úkol - to všechno ovlivňuje osobnost, současné i příští chování a jednání, schopnost vést v budoucnu samostatný, aktivní a nesobecký život.

To všechno jsou hodnoty, kterým může dobře fungující oddíl všechny svoje členy obohatit. Nelze je srovnat s efektem „umět cizí jazyk“, „mít jedničky“, „připravovat se na dobré zaměstnání“, ale pro skutečně plný život jsou stejně nezbytné... V životě nejsou jenom práva bez povinností. I tomu je můžeme naučit.

Základním argumentem by měla být odpověď na otázku: co členství v Pionýru dětem a mladým lidem může dát - z hlediska rozvoje jejich osobnosti a přípravy na budoucí samostatný život nebo ještě jinak: zda ten, kdo prošel Pionýrem (ale skutečně dlouhodobě a aktivně) může něco využít ve svém dalším životě ve srovnání s tím, kdo v žádném sdružení nikdy nebyl.

Začneme u sebe a řekneme rodičům a dětem nejen to, co všechno budou v oddíle dělat, ale povídejme jim také o tom, co nám samotným Pionýr dal či dává.

Měsíc pohody a dobré vůle

Tak bych nazval prosinec, v indiánském názvosloví Měsíc dlouhých nocí. Je samozřejmě pravda, že noci jsou touhle dobou dlouhé, ale rozhodně by to nemělo znamenat, že všechno zaspíme. Já bych spíše byl pro tu pohodu a dobrou vůli prožít pěkné Vánoce, rozloučit se hezky s rokem 2007, za všechno pěkné mu poděkovat a dobře odstartovat do roku nového. Poněkud mě totiž děsí představa, že tím nejhlavnějším prosincovým úkolem je honba za drahými dárky! Kdysi mi jedna známá - už v září! - s povzdechem řekla: „A za chvíli bude svátek krabic!“

Ono je samozřejmě někdy těžké odolat, když obchody praskají ve švech vánoční nabídkou. A ke všemu se má od nového roku spousta věcí potřebných pro život zdražit... Zkuste tedy aspoň se „svými“ dětmi, tedy oddílem, prožít Vánoce tak nějak lidsky a bez emocí, že ten má tohle a já nic... Věřím, že to dokážete!
Hezké Vánoce a dobrý start do roku 2008 všem přeje

Hadži

Rady pro horské radovánky

Na hory se obvykle jezdí lyžovat a snowboardit, ale někdy se šlape i po svých, ať už jsou důvody jakékoli. Je proto nutné, abyste děti včas upozornili na některé zásady zimního pobytu a sportování. A i kdybyste nejeli se svojí pionýrskou partou, mohou se jim hodit také při cestách s rodinou.

- Vybavte se dostatečným a vhodným oblečením, nejedete na módní přehlídku!
- Před odchodem, ať jdete na lyže nebo na túru, ale třeba i jen do obchodu, oznamte příslušnému člověku (vedoucí, recepční atp.), kam jdete, jedete a kdy se vrátíte.
- Na túry i do známého okolí nechoďte sami, ale ve skupině.
- Sportujte nebo se pohybujte jen tam, kde je to povoleno nebo kde jsou trasy vyznačeny tyčemi (na hřebenech). Nehleďte ani ve známém terénu „nové“ sjezdovky a běžecké trasy.
- Nepodceňujte zprávy o povětrnostních podmínkách a včas se o vývoji počasí informujte.
- Nikdy si neříkejte: „To já zvládnou!“ Nepřeceňujte své síly ani schopnosti.
- Řiďte se výstražnými a informačními značkami.
- Dodržujte doporučení a pokyny Horské služby. V případě zranění či úrazu ji neprodleně informujte.
- Mimo možnost spojit se v případě nouze nebo zranění s HS mobilem, se naučte obvyklé zvukové nebo světelné nouzové signály: Jsme v nouzi, potřebujeme pomoc!

Patrik

Vánoční bazar

Pamatuji se na to ještě ze základky. Říkali jsme tomu vánoční bazar. Kdo chtěl a doma měl - což platilo téměř pro všechny - nějaké hračky, drobnosti, užitečnosti, i zbytečnosti, přinesl je a nabídl.

Platilo se tenkrát asi pět korun za „pronájem“ stolu, kde si každý mohl svůj sortiment rozložit a nabídnout. Ceny si prodejce stanovil sám, ale obvykle se smlouvalo - jak se na řádný bazar sluší a patří. Kdo předražil, neprodal, kdo byl šikovný a dovedl kupujícímu třeba i něco přidat, ten si přece jen pár korun odnesl.

Většinou tak získal peníze na nákup dárků rodičům a prarodičům nebo sourozencům.

Jo a ty koruny za „stůl“ dostal pan školník za úklid navíc, přece jen se nějaké to smetí objevilo.

Oddílák Boubín

SCÉNÁŘ: MĀSTISLAV TĀMAN ©
KRESBY: JARĀ FĀLĀPEK ©

Robin a Pát'a – Vánoční bazar

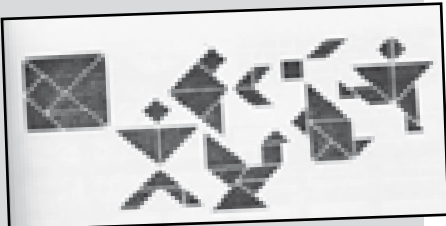

Udělejte si sami

Málokterý oddíl nebo i skupina má k dispozici dílničku nebo alespoň náradí. Šikulové si však vystačí s kartonem, ostrým nožikem, pravítkem, nůžkami, lepidlem a základními barvami. Poradíme vám, jak si vyrobit jednoduché hry a hlavolamy. Mohou to být buď dárky pro kamarády, nebo i pro oddíl.

Hlavolam 7

Věřte nevěřte, ale tenhle hlavolam je prý starší než šachy. Vyrobit se dá z kartonu, plastu nebo překližky. I když jej tvoří jen sedm dílů, dá se z nich sestavit celá řada obrazců - jak vidíte i na kresbě. Základem je čtverec, jehož velikost si určíte podle svých možností a užití. Bude-li to dárek pro kamaráda, může být hlavolam docela malý a uložený v krabici. A jak jsem třeba viděl na Bambiriádě, tam na trávníku skládali „sedmičku“ přímo obří.

A poslední rada: dílky obarvěte z obou stran, pokud už nebyl použitý materiál barevný předem.

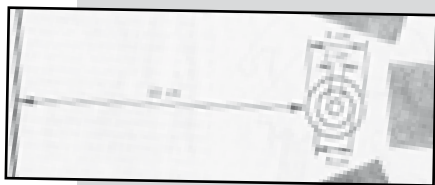
Cvrnkaná

K téhle hře vám stačí stůl v klubovně. Na jedné ušší straně uděláte výběrovou čáru, na opačné pak ve vzdálenosti 50cm nakreslíte tři soustředné kruhy o poloměrech 2, 5 a 8cm. Do nich můžete vyznačit počet bodů, nebo jej pouze před hrou určíte (např. 10, 20, 30). Kruhy ze tří stran obložíte knihami nebo použijete jiná hradítka (viz kresba), aby mince neopustila vymezené pole.

Hráč postaví na výběrovou čáru peníz na výšku, přidrží jej ukazováčkem levé ruky a ukazováčkem nebo prostředníčkem pravé ruky minci vystřelí směrem ke kruhům (leváci volí opačný postup). Soutěžící získá tolik bodů, kolik je jich v kruhu zapsáno. Zadrží-li se mince na rozhraní kruhů, počítá se zásah vyšší.

Vyhrává ten, kdo jako první dosáhne stanovený počet bodů - například 100. Nemyslete si, že cvrnkaná je hra snadná! Už samo vy-cvrknutí mince může být pro někoho problémem a cožpak pořádná trefa.

Podle knihy O. Čmolíka
Hry pro jiskry a pionýry

Zahrajete si?

V prosinci nebývá tolik času na výpravy a sněhu bývá různě - málo i mnoho, někdy není žádný. To je pak klubovna příjemným koutem k posezení a zábavě. Zkusit však můžete i náročnější hry a soutěže. Něco tu tedy pro vás ze starých zásob mám.

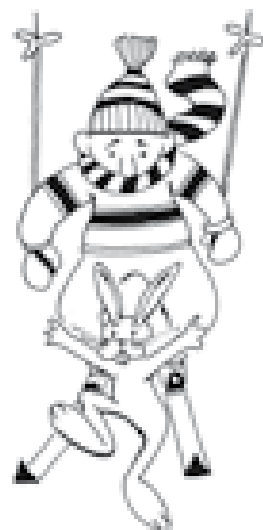
Encyklopedická na písmeno

Připravte si papíry s větším počtem otázek (10-20), s tím, že každá odpověď musí začínat stejným písmenem. Například písmenem H, třeba takto:

Spisovatel	Havlíček Karel
Hudební skladatel	Hába Karel
Vojevůdce	Holý Prokop
Povolání	horník
Město v ČR	Hronov
Keř	hloh
Zvíře	hroch

Po uplynutí stanovené lhůty všichni odloží propisky/tužky, lístky si vymění a jeden z nich čte odpovědi. Stejně se škrtaří a vítězí ten, který ve dvou, třech seznamech napíše nejméně stejných slov jako ostatní.

V jiné variantě se mohou napsat jména významných osob, spisovatelů, vědců, hudebníků atd. a ze dvou nebo tří možností soutěžící zatrhávají správnou profesi.

Ota

Připínáček se ptá i připomíná

- Víte, že naše Mozaika je k vidění i na pionýrském webu www.pionyr.cz? Řekněte o tom všem členům a podle možností i rodičům dětí.
- Připravte a pošlete vánoční a novoroční přáníčka rodičům vašich členů a nezapomeňte popřát i přátelům vašeho oddílu či pionýrské skupiny. Možná potěšíte i pana starostu, který se na vás dosud díval trochu divně...
- Udělejte Vánoce i zvířátkům v lese! Na vhodný nevysoký stromek navěste ovoce a zeleninu, na chráněné místo u kmínku položte další dobroty.
- Pečujte v sadech, lesoparcích i na zahradách a za oknem o krmítka pro ptáky. Čistěte je a doplňujte o vhodnou potravu.

Krajské setkání pionýrů z Ústeckého kraje

Koncem září na Děčínsku proběhlo krajské setkání Pionýra Ústeckého kraje. Díky státnímu svátku navíc se 167 účastníků akce už od pátečního rána sjíždělo do Děčína, kde na labském nábřeží pod děčínským zámekem proběhlo slavnostní zahájení.

Po něm se účastníci vydali výletní lodí na cestu po Labi do Hřenska. Začínalo pršet, ale krásný kaňon řeky Labe nás snad nikoho nenechal to ani zaznamenat. V Hřensku se pionýři rozdělili na dvě skupiny. Jedna se vypravila k prohlídkám divokých soutěsek řeky Kamenice a druhá se vydala na výlet na Pravčickou bránu, ovšem nebe se otevřelo, začalo pršet a tak tato skupina raději dala přednost přesunu do místa ubytování v chatové osadě Pod lesem u Olešského rybníka.

Tam se v podvečer všichni, tedy i parta, která absolvovala hrdinně prohlídku krásných soutěsek za deště, po ubytování a borůvkových knedlicích sešli při hudbě country kapely Couvej. Jak to bývá, ze začátku se posluchači ostýchali okusit parket, ale postupně se počet tanečnicků rozrůstal a brzo byl sál v jednom kole.

V sobotu ráno se po snídani jednotlivé výpravy vydaly na Pravčickou bránu, do Všemil, Vysoké Lípy, okolí Olešky a do Děčína, kde měli účastníci zajištěnu zdarma prohlídku místního muzea a zoologické zahrady i její pobočky, specializované na tropickou expozici Sulawesi. I počasí se umoudřilo a tak jsme se všichni sešli opět večer plni zážitků a dojmů.

Po výborné večeři pokračoval program ukázkou drezúry koní a westernového ježdění s ohňovou Indiánskou show, na kterou navazovalo slavnostní zapálení připravené hranice. Kdo chtěl, poseděl s kamarády a kytarou u ohně, ostatní se sešli při zábavném večeru plném muziky a her, který po večerce pro děti pokračoval i hudebním večerem pro vedoucí.

Neděle všechny probudila sluníčkem a tak zvesela začalo pomalé loučení, výměna adres, dohrávaly se rozehrané stolní hry, které byly po celý víkend k dispozici. Někteří účastníci vyrazili už po obědě do Děčína, aby ještě stihli navštívit zdejší ZOO. Jak jsme se později dozvěděli z tisku, podařilo se jednomu z dětí stát se jubilejním návštěvníkem a získat tak kromě spousty drobností i celoroční volnou vstupenku.

Setkání se i přes nepřízeň počasí podařilo a pěkná trička, v kterých jsme se celý víkend pohybovali, upoutávala pozornost okolí a tak se po mnoha známých dotazech: „Pionýři, vy ještě existujete?“ a konstatování: „Vás tady ale je!“ pojem Pionýr opět dostal k několika stovkám obyvatel Děčínska, Ústeckého kraje a jeho návštěvníků.

M. Drobny - Goliáš, 5. PS Děčín

Fotky z Děčína najdete na http://hunkpapa.rajce.idnes.cz/Krajske_setkani_Pionyra_2007

Pionýři zpívali na festivalu Brána

V pátek 23. 11. 2007 se vydaly členky oddílu „Kamarádi“ z pionýrské skupiny Dr. Mirko Očadlíka Holešov do Brna na celorepublikové finále festivalu „Brána 2007“. Je to hudební a pěvecká soutěž pro děti a mládež do 18 let v interpretaci nejen trampské, country a folk pořádané Českou táborskou unií.

Vyrazily jsme samá děvčata - Dáša Ježková, Marta Javoříková, Jolana Pacíková, Magda Jiroušková, Pavla Kovaříková a Pája Javoříková. Ubytovány jsme byly v místní škole, kde jsme přespaly na karimatkách a spacácích v tělocvičně a až do ranních hodin jsme cvičily a užily si mnoho srandy.

Ráno v sobotu 24. 11. jsme se přesunuly ze školy do nedalekého sálu Sýpka, kde probíhala již samotná soutěž. Bylo zde mnoho mladých a šikovných talentů, ale my jsme se nezalekly! Zpíváme si pro radost třeba u táboráků nebo na různých víkendovkách. Na podium jsme vstoupily s písničkami „Kytka“, „Mezi horami“ a „Ať už slunko svítí“ (naše táborová). Sice jsme se neumístily na prvních příčkách, ale odjížděly jsme odtud plny nových zážitků a dojmů. A jestli i vy byste si chtěli zazpívat, tak přijďte klidně za námi do naší klubovny.

Dagmar Ježková, PS Holešov

Holešov
Brno

Křížem krážem 2007

Koncem října se uskutečnila podzimní akce PS Plejády Šternberk v Troubelicích na základní škole. Byla to téměř dámská jízda, neboť se zúčastnilo 7 děvčat, 2 instruktorky a jediný chlap - vedoucí Bláza. I tak jsme si to pořádně všichni užili. Putovali jsme opravdu křížem krážem. Naše cesta začala hned ve čtvrtek po probuzení pěkným výstupem na Bradlo. Zvládli jsme to hezky a díky příznivému počasí jsme měli shora krásný výhled na širé okolí.

Po cestě zpátky holky ukázaly, jak pěkně umí spolupracovat při výlovu papírků. Zbytek dne se hrály v tělocvičně všelijaké hry - fotbal, házená, basketbal, ringo. Před spaním jsme zhlédli fotky z letního tábora v Bohuslavicích.

Druhý den na nás čekal v Uničově krytý bazén, turnaj v softbalu a lacros s pionýry z Prahy. Holky si to opravdu užily. Zbytek dne na škole vyráběly draky a opět hrály softbal v tělocvičně. Měly to ale těžší než před tím. Přijely

se za námi podívat další dvě vedoucí, které si zahrály proti dětem.

V sobotu ráno jsme dokončili výrobu draků, sbalili se a pospíchali na vlak. Doufáme, že se za rok sejdem zase i s větším počtem účastníků.

Helča, Šiki

Štenberk

Táborová sešlost Přebudov 30

Pionýři z Nepomuku letos ukončili již třicátou táborovou sezónu na Přebudově.

Na táborovou sešlost k oslavě výročí přijelo na podzim přes 120 bývalých a současných táborníků. Přivítali jsme bývalé skupinářky Vlastu Pliskovou a Danu Čekanovou, přijel Vojta Šús, manželé Havrillovi, Maruš Roubová, kteří měli největší zásluhu na vybudování naší táborové základny. Tábor byl zpočátku jen stanový na louce, ale již v roce 1979 zde byla vybudována kuchyně s jídelnou a šest chat.

Nechyběli ani současní hlavní vedoucí táborů, kteří pokračují v tradici přebudovských táborů. Hlavní den setkání byl zahájen výstavou táborových panelů a promítnutím prezentace z táborových běhů od roku 1977.

Prohlíželi jsme fotografie, kroniky a vzpomínali na zážitky z táborů. Hrála se malá kopaná, odbíjená a ringo. Soutěžilo se v houbaření, kdo přinese v košíku nejvíc hřibů. Připraveno bylo výborné grilování špízů, masa, klobásů a gulášek. Nechyběly kytary a písničky, které zněly v podání spojených táborových sborů dlouho do noci.

Na slavnostním nástupu byly předány děkované listy táborovým pracovníkům, organizacím a jednotlivcům, kteří nám pomáhali při budování a údržbě táborové základny. Vyhodnotili jsme i současné pionýrské pracovníky a předali jim tituly skupiny Pionýr 2007.

Letos se na táboře vystřídalo pět táborových běhů. Táborové dny byly plné překvapení, proměn a převleků. Od středověkých rytířských soubojů a bitev, kovbojských a indiánských přepadení, cirkusových kousků, vesmírných letů, ale také řemeslnických dovedností. Připravili jsme také turistický tábor na Železné Rudě.

Našich táborů se letos zúčastnilo celkem 567 dětí a průběh táborů zajišťovalo 98 dospělých.

Miroslav Dvořák, Pionýr Nepomuk

Nepomuk

Ááá...už to máme!

aneb práce s dětmi vyžaduje určitou odbornost

Je neděle 4. listopadu, krátce po obědě. Sedíme ve vlaku mířícím do Brna. Minulá zastávka byl Rájec-Jestřebí, kde jsme strávili víkend na pionýrském instruktorském kurzu. Zúčastnilo se 29 mladých lidí z různých skupin ve věku od šestnácti do osmnácti let pod bičem Pavla „Póla“ Zdráhala a dalších zkušených vedoucích.

Celý víkendový program, který se odehrával v budově gymnázia, byl maximálně nabit a my jsme si ho náležitě užili. Samozřejmě jsme absolvovali bloky přednášek (například z pedagogiky, hygieny, bezpečnosti práce, o trestech), ale největší ohlas sklidil program, kdy jsme si měli nakreslit našeho ideálního instruktora a kde většina kupodivu popsala více méně toho svého. Také jsme hráli spoustu drobných hříček na odreagování od ohromného množství informací, které se do nás všemožně pokoušeli vedoucí vtěsnat. Vyvrcholením všeho byla velice náročná logická hra, při které jsme museli získat mouku, což by při úplně nejjednodušším řešení trvalo maximálně deset minut, ale někteří z nás to řešili přes hodinu!

Ze získané mouky jsme večer na programu „Čajovna“ upekli obrovské množství buchet, ze kterých po chvíli nezůstaly ani drobčky, zahráli super hry, snědli všechno možné, pili čaj z vlastnoručně pokreslených misek s japonskou tematikou... Nikomu se jen tak nechtělo spát.

Na kurzu jsme poznali spoustu báječných lidí, hodně jsme se toho dozvěděli, přiučili a teď nám zbývá tyto vědomosti aplikovat v praxi. Nám se práce s dětmi, obzvláště s těmi našimi, velice zamlouvá. Působíme v jenom z turistických oddílů Pionýra, společně s ostatními instruktory a vedoucími plánujeme pro náš nemalý oddíl různé akce, výpravy, výlety, schůzky a letní tábory. Přejte nám, ať se nám jen daří.

Renáta Kalová a Denis Zelenka,

14. TSP ZS PCV, 27. PTO Lesní moudrosti, Brno

Brno

Výlet do ZOO

Je sobota a čeká nás hezký den. Jedeme na výlet s pionýry z Habartova do Zoologické zahrady v Ústí nad Labem.

Nejprve shlédneme vystoupení šikovného lachtana Moritze. Skáče přes kruh, klouže se, hraje si s míčem a tyčí, stydí se a na závěr nám všem zatleská. Vracíme se k dolnímu vchodu, kde na nás již čeká zoovláček. Vláček bravurně zvládá zatáčky a svých 40 pasažérů převáží k horní bráně zoologické zahrady.

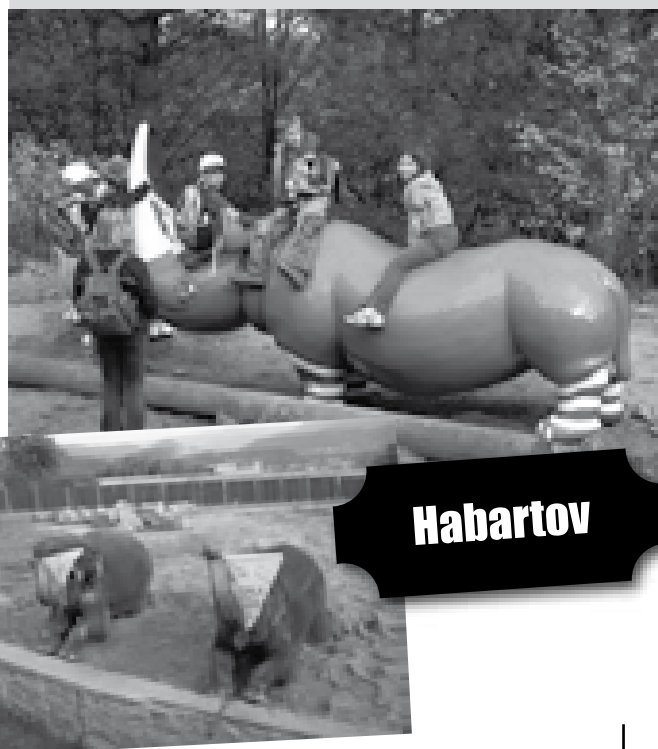
Rozdělujeme se pak na několik skupinek. Za chvíli už pozorujeme slonice Kalu a Delhi na jejich procházce po areálu ZOO. V horní části ZOO jsou i moje nejoblíbenější zvířata - žirafy. Bohužel jsou dost vzdálené, ale fotoaparát je přiblíží. Můžeme alespoň porovnat svou velikost s výškou narozené žirafy na panelu u výběhu. Nosorožci vedle se líně válí, ale my už míříme do dětského koutku, kde si můžeme na zvířata i sáhnout a nakrmit je.

Kozy kamerunské a lama se s námi ochotně mazlí a berou nám granule z ruky. Také my si můžeme zaskotačit v dětském koutku na klouzačkách, prolézačkách a houpačkách. V exotáriu pak můžeme kromě hadů, ještěřů a žab sledovat i krmení dravých piraň.

U šelem pozorujeme zamilovaný pár lvů a uvnitř pavilónu si své znalosti ze světa zvířat můžeme vyzkoušet v malém kvízu. Můžeme si např. sáhnout na vypreparovanou kůži některých zvířat a hádat, kterému z nich patří. Poté už spěcháme k výběhu malajských medvědů. Ošetřovatelé jim namazali stromy medem a medvídci ochotně vyhledávají a mlsají svoji dobrůtku. Pak už rychle zpět ke slonicím. Začíná jejich cvičení. Po cvičení se můžeme zeptat na všechno, co nás napadne, ochotného ošetřovatele slonic. Cestou zpět mě zaujali krásné zebry, lamy, velbloudi a gepardi. S gepardy jsme se i umělecky vyfotografovali.

To nejlepší nás však ještě čekalo - orangutani bornejské. Ve své kleci předváděli své kousky samec Nuňák, samice Nuninka a jejich synové sedmiletý Ámos a do dneška bezejmenný neposedný letos v lednu narozený nezbedník. Ámos byl hlavní hvězdou filmu „Dva lidi v ZOO“ a s lidmi komunikoval přes sklo. Shlédli jsme ještě krmení tuleňů a vyrobili jsme si pěknou pamětní minci. Výlet do zoologické zahrady stál za to.

Kristýna Marková, PS des.St. Roubala, Habartov

Habartov

Občanské sdružení Pionýr Hrádek připravilo koncem října III. ročník slavnosti dýní.

Ve školní jídelně, zapůjčené vedením školy, se sešlo o podzimních prázdninách kolem 90 účastníků halloweenového odpoledne. Všichni v maskách. V jedné třetině místnosti vznikly výtvarné dílny, kde děti sestavovaly pionýrská pexesa, malovaly dýně do čarodějnické knihy, vybarvovaly připravené omalovánky nebo kreslily podle předlohy. Probíhala soutěž o nejlepší obrázek, masku a taneční kreaci. Paní kuchařky upekly zákusky a všichni si užívali sladkého pohoštění. Nejstarší oddíl Delfín se postaral o úklid. Oddíl Mraveniště pečoval o předškoláky. Maskotem se stala jedna z maminek Petra Košťálová, převlečená za „pavoučí ženu“.

Výtvarnou část organizovala Monika Vasková.

Vlasta Vasková

Pro malé i velké

Hrádek

V mrazivém počasí v úterý 20. listopadu 2007 připravili pionýři v Hrádku pro děti pěkné odpoledne. V tělocvičně základní školy se shromáždilo přes 40 zájemců od 5. do 8. třídy. Instruktorky nenechaly děti vydechnout dvě hodiny. Soutěžilo se, fandilo a všichni se dobře bavili. Závodů družstev zakončilo utkání ve vybíjené. Hodinku zde prožilo i 20 rodičů a malých dětí s vlastním programem. Ve stejnou dobu byla také otevřena herna v Domě dětí „U červeného hmičku“ pro děti od 1. do 4. třídy. Pionýřští vedoucí zde vytvořili tvůrčí atmosféru v malé výtvarné dílně, děti si zahrály deskové hry, skládaly obří puzzle a hrály turnaj v pexesu. Zde se sešlo 37 účastníků.

Závěrem obou akcí obdrželi všichni zúčastnění suvenýry, diplomy a stále populární bonbonky. Celý projekt byl součástí volnočasového klubu „Klič“.

Vlasta Vasková,
foto **Václav Lisý**
a **Kristýna Mrázková,**
Pionýr Hrádek

CVVZ 2007 v Třešti

Kvantitu programů vyvážila kvalita

Letošní Celostátní vzájemná výměna zkušeností probíhala v Třešti, v termínu 16. - 18. listopadu. Záštitu nad ní převzal mimo MŠMT i krajský hejtman Miloš Vystrčil, který také vystoupil při zahájení této tradiční vzdělávací akce. Jako každý rok si zde účastníci mohli vybrat z obrovského množství programů, podle vlastních potřeb a požadavků.

• Nechyběly semináře, prožitkové kurzy, rukodělné dílny, simulační hry, fóra nebo jen „obyčejné“ výlety po okolních památkách, případně návštěva bazénu. Samozřejmostí byla i tradiční herna deskových her a čajovna, které byly otevřené (též tradičně) nonstop.

• Po organizační stránce asi nelze pořadatelům letošní CVVZ téměř nic vytknout. Dokonce i ohromné fronty na jídlo byly v Třešti jen vzpomínkou z minulých CVVZ, a organizátorům za to patří velký dík. Bohužel ne vše bylo ale dokonalé.

• Nastavení výběru programů bylo letos totiž dosti nešťastné. Nevím, jestli to bylo z důvodu malého počtu kvalitních lektorů, nebo to snad byl záměr, ale tak malý počet programů (a možnost si jich nastavit co nejvíce) byla nejnižší za posledních deset let.

• Nelíbila se dvouhodinová pauza na jídla (kdy si nešlo vybrat vůbec žádný program), což zrovna letos bylo zbytečné a za druhé programy končily velice brzy. Což mělo za následek i to, že ve dvě hodiny v noci byla čajovna i herna naprosto přelidněná (v předchozích letech přitom v tuto dobu ještě probíhaly velice kvalitní programy).

• Naštěstí kvantitu částečně vyvážila kvalita, a tak většina programů opravdu stála za to. Každý si nakonec vybral a našel to, co jemu vyhovovalo, a byl spokojen. Jen škoda, že se toho letos nedalo stihnout více.

• Zajímavý možná bude pokus Přerova (pořadatele příští CVVZ), který se snaží být inovativní. Nutno ale podotknout, že dvě největší změny zvedly ze židle nejednoho účastníka. První je změna termínu akce. Což by nebylo asi nic špatného, kdyby se změna netýkala přesunu CVVZ do termínu podzimních prázdnin, tedy času, kdy většina lidí, pracujících s dětmi, nějakou akci má. Navíc příští tradiční termín CVVZ je opět prodloužený víkend, takže tento krok je podle mnohých zbytečný a destruktivní.

• Druhá „novinka“ je zřejmě ještě horší: Akce má být zapovězena mladším 18 let! Tedy lidem, kteří potřebují v práci s dětmi nejvíce vzdělání a zkušeností.

• ČRDM již vyjádřila oficiální stanovisko k těmto „novinkám“. Reakce účastníků můžete nalézt na www.cvvz.cz/cz/diskuze.php a případně se k těmto změnám vyjádřit.

Anštajn

Stanovisko Představenstva ČRDM

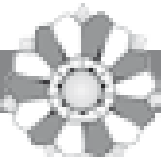
Představenstvo České rady dětí a mládeže (dále jen P ČRDM) se na 9. zasedání dne 20.11. 2007 zabývalo stanoviskem k Celostátní vzájemné výměně zkušeností (dále jen CVVZ), která se uskuteční v roce 2008 v Přerově.

Představenstvo si uvědomuje, že není ani statutárním, ani poradním orgánem CVVZ, přesto považuje uvedené změny za natolik významné pro členská sdružení ČRDM, aby k nim vyjádřilo svoje stanovisko. Závěrem z diskuse představenstva je usnesení, které v celém znění následuje:

• P ČRDM nepovažuje za vhodné změnu termínu CVVZ 2008 na 24. - 28. října. Termín se kryje pro vedoucí dětských kolektivů s termínem podzimních prázdnin, který využívají každoročně pro přímou práci s dětmi a mládeží. Vedle toho se kříží pro šéfy sdružení dětí a mládeže s obdobím, kdy každoročně dohlížejí na řádné odevzdání žádosti o státní dotaci na MŠMT.

• P ČRDM nepovažuje za vhodné zavedení zákazu účasti na CVVZ osobám mladším 18 let. Takový zákaz odporuje obecně principům spoluúčasti mladých lidí na životě sdružení dětí a mládeže a konkrétně neodráží praxi CVVZ a jednotlivých organizací, ve které jsou to právě mladí lidé ve věku tzv. instruktorů, kteří jsou cílovou skupinou pro získání a výměnu zkušeností pro práci s dětmi a mládeží.

Poznámka redakce: Celostátní vzájemné výměně zkušeností se věnujeme i na straně 25 v rubrice Z ČRDM.

Z literární soutěže Pionýrského Sedmikvítku 2006

Literární soutěž Pionýrského Sedmikvítku je určena pro všechny, kteří chtějí světu ukázat svoji tvorbu a své nadání. Do soutěže se lze zapojit hned v několika kategoriích - próza, poezie, komiks a oddílový (školní) časopis. Tak jako všechny soutěže Sedmikvítku, je i tato určena pro všechny děti - pionýry i „nepionýry“ ve věku do 18 let.

V porotě jsou zastoupeni i významní literární tvůrci. Nejlepší literární práce, prózy i poezii budeme publikovat i v Mozaice.

Ilustrace jsou z další oblasti Sedmikvítku - fotosoutěže Clona z ročníku 2006. Uzávěrka letošního ročníku je 15. - 16. prosince. Organizují ji letos 96. PS Veselí medvědi z Prahy a Dům dětí a mládeže v Děčíně. Vítězné práce budou i vystaveny, podobně jako v minulých letech při příležitosti koncertu Děti dětem a s jejich otištěním počítáme i v Mozaice.

Jáchym Kovář, Budislav (10 let)

O strašidlech

V budislavských skalách pod velkým převisem žila, byla tři strašidla. Nebyla to strašidla ledajaká, děsila kolemjdoucí a pocestné svým skřehotáním, chichotáním, kvílením a hlomozením.

Z počátku jim dělalo radost, že se jich lidé báli, ale později je strašení omrzelo a chtěla být nějak užitečná. Vydala se tedy do světa, šla přes pole a lesy, a když se začalo stmívat, dorazila na velkou mýtinu, kde stála hezká hájenka s malým dvorečkem a stodolou. Stavení bylo obklopeno velikou zahradou.

Protože byla unavená, řekla si, že by mohla ve stodole na slámě přenocovat. Když se setmělo, pomalu se vkradla otevřenými vrátky do stodoly. Po očku sledovala, co se bude v domečku dít. Za chvíli se rozsvítilo a bylo vidět, jak paní máma roztopila v kamnech a začala s vařením. Děti posedaly na peci a netrvalo dlouho a z domečku se linula příjemná vůně.

Strašidélka posmutněla, bylo jim líto, že nemají domov, kde je teplíčko a něco dobrého na zub. Rozhodla se, že v domečku zaklepe a požádají, jestli by se nemohla ohřát a dostat něco k jídlu. Když se otevřely dveře, nejprve se jich děti lekly, ale protože jim jich bylo líto, pozvaly je dál a začaly si s nimi hrát, dostalo se jim i dobré kaše. Protože byla unavená, brzo strašidla pod lavicí u kamen usnula a zdálo se jim krásný sen, jak v hájence zůstala a mohla si hrát s dětmi a občas i něco pomoci. A tak se taky stalo.

Byla to ta nejšťastnější strašidla, jaká mohla být. A jestli nezemřela, žijí tam dosud.

► Eva Jinochová
kategorie mladších, Voda

Pionýrský sedmikvítek Hudba a divadlo – 13. ročník

18. - 20. ledna 2008, České Budějovice

Umělci, přátelé, kamarádi!

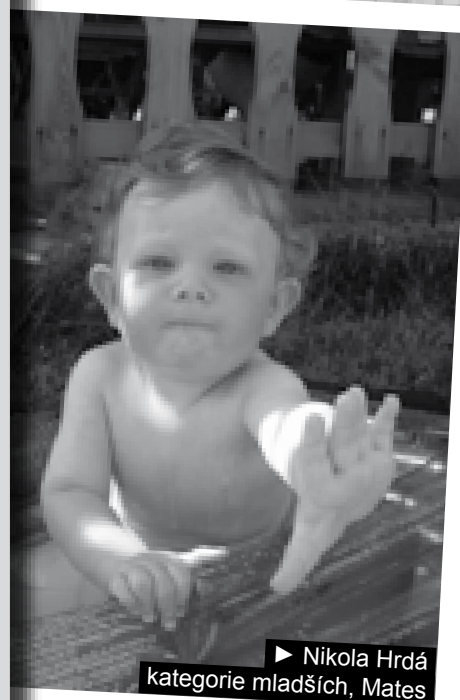
Před deseti lety, v roce 1995, se uskutečnilo první kolo republikového finále Sedmikvítku v oblastech Hudba a Divadlo. Za tuto dobu se soutěž hodně změnila a to zejména kvalitou jednotlivých vystoupení. Několikrát prošel úpravou také soutěžní řád a hodně se změnila i celá organizace finále.

Pořadatelem byla původně obvodní rada Pionýra Prahy 8, později již jen 230. pionýrská skupina Žáře. Po deseti letech, počínaje 11. ročníkem, se obě přehlídky umění uskutečnily v novém prostředí v Českých Budějovicích.

Pořadatelem Pionýrského Sedmikvítku v kategoriích Divadlo a Hudba se od roku 2006 stala Jihočeská krajská organizace Pionýra.

Uzávěrka přihlášek dalšího ročníku je 17. prosince 2007. Přihláška do republikového finále Sedmikvítku 2008 je ke stažení, včetně seznamu účastníků a přihlášek k soutěžním vystoupením, na internetových stránkách Jihočeské KOP - www.jihocesky-pionyr.cz.

Pořadatelé se těší na vaši účast.

► Nikola Hrdá
kategorie mladších, Mates

Začínáš vést oddíl? A znáš už odpověď na otázku:

Jak staré děti chceš vést?

Někdo na to nemá vyhraněný názor, jiný chce pracovat s nejmenšími. Dalšímu zase více „sedí“ ti starší. Je to svobodná volba každého, stejně jako rozhodnutí stát se vedoucím.

Trocha teorie nezabije

V Pionýru existují oddíly věkově stejnorodé i smíšené, zájmové i všeobecně zaměřené. Oddíly s dětmi stejného věku jsou z hlediska své životnosti obvykle limitovány ukončením základní školní docházky, ale z hlediska věkových zvláštností je v nich práce vedoucího snazší. Oddíly, jejichž členy jsou děti různého věku, mívají dlouhý život - někdy se jim říká „nesmrtelné“. Věkově smíšený oddíl je pro působení vedoucího přirozenějším prostředím obdobně jako rodina, kterou tvoří dospělí a děti různého věku. Určitě však klade vyšší nároky na umění vedoucího přizpůsobit oddílovou činnost všem věkovým kategoriím. Plusem je, že ti starší mohou zdatně pomáhat v práci s mladšími.

Zájmový nebo všeobecný?

Odborníci se shodují v tom, že hovořit o rozvíjejících se zájmech lze až ve starším školním věku - tedy někdy kolem jedenáctého roku. To by znamenalo, že zájmový oddíl může vznikat jen ze starších dětí a jeho věková struktura bude odpovídat věku starších školáků. Praxe však ukazuje, že to není až tak pravda. Existují zájmové oddíly, jejichž členská základna má široké věkové rozpětí: spodní hranicí je někdy i sedm, devět let, tou horní čtrnáct - patnáct a nezapomínejme, že členy oddílu bývají i dospívající instruktoři.

Nelze proto trvat na tom, že specializovaná oddílová činnost je vždy spojena jen se staršími dětmi. Jakýkoliv zájmově zaměřený oddíl může sdružovat i mladší děti, když náplň jeho činnosti tvoří dobře zvolené aktivity, hry, soutěže, výlety odpovídající věkovým zvláštnostem dětí.

Oddíl jako říční tok

Vývoj oddílu lze někdy přirovnat k říčnímu toku: začíná kdesi u pramenů představ vedoucího a prvních členů a postupně narůstá dalšími „přítoky“. V nevhodném terénu jistě může i „vyschnout“.

Věkově stejnorodý oddíl prochází obdobně různými etapami svého života:

od tzv. všestranné činnosti nejmladších, přes utvářející se společné zájmy až po specializovaný kolektiv starších. Může si ovšem také po celou dobu své existence „vystačit“ s všestrannou činností. V každém případě si musíš uvědomit, co mohou děti příslušného věku zvládnout, na co mají fyzické síly a mentální předpoklady. Nepochybně ti mohou pomoci kvalifikační pionýrské kurzy i příslušná literatura, které je v Pionýru dostatek.

Záměr věnovat se dětem stejného věku ale může paradoxně zhatit kvalitní a přitažlivá oddílová činnost a s ní spojený zájem dětí i rodičů přivést do oddílu i své mladší (někdy i starší) sourozence, příbuzné, kamarády... Co s nimi? Nepřijmout je by byla jistě chyba. A přijmout je znamená přirozený přerod věkově stejnorodého oddílu v oddíl věkově smíšený.

Perspektiva dlouhověkosti

U věkově smíšených oddílů je prospěšné promyslet si rozumné věkové rozpětí. Vnitřní oddílový život je proto třeba organizovat s ohledem na zvláštnosti jednotlivých věkových skupin. Můžeš např. vytvářet věkově přibližně shodné družiny, dočasné „týmy“ a v nich oddělovat některé činnosti podle věku, využívat námětů pionýrských odborností apod. V Pionýru je dobrým vodítkem i obsah řady známých turistických, sportovních i kulturních soutěží, kde požadavky na znalosti a dovednosti dětí jsou členěny podle věkových kategorií.

V praxi na schůzkách i výpravách ti mohou velice účinně pomáhat nejen instruktoři, ale i starší členové oddílu. Zúročí tak to, co se v oddíle naučili, a mohou to předávat mladším obdobně, jako to funguje v rodině. Mnohým to přináší i pocit uspokojení z toho, že už je nebereš jako děti, ale jako své „spolupracovníky“. Současně je to velice dobrá příprava pro možné budoucí instruktoře a tedy i perspektiva dlouhověkosti oddílu.

Připravil Mirek Jalovecký

Odpověz si:

1. Jak „staré“ děti chceš mít ve svém oddíle a proč?
2. Jaké přednosti a zápory má oddíl dětí stejného věku a jaké oddíl věkově smíšený?
3. Jsou činnosti, pro které je rozumné vytvářet čistě dívčí nebo chlapecký oddíl nebo družiny?
4. Co uděláš, když ti některé dítě přivede do věkově stejnorodého oddílu mladšího sourozence?
5. Jak velké věkové rozpětí dětí zvládneš ve věkově smíšeném oddíle?
6. Jak zařídíš, aby se starší členové oddílu nenudili a mladší naopak zvládali danou činnost?

Ještě jednou o přípravě...

Zkušeným vedoucím se může zdát, že tématu oddílových výprav věnujeme zbytečně velký prostor. Ti, kteří začínají vést oddíl, nejspíš byli sami členy nějakého oddílu a tudíž účastníky výprav. Jenomže dětskýma očima i z pohledu instruktora je výprava viděna jinak, než z pozice toho, kdo za její přípravu i průběh nese plnou odpovědnost.

Kilometry a rychlost

Kolik kilometrů na výpravě ujdeme, má svá pravidla. Účelem není trhat rekordy. Rozumné „dávkování“ pochodů musí respektovat věkové zvláštnosti dětí i trénovanost účastníků.

Rychlost přesunu ovlivňuje počasí (ve vedru i v nepohodě jsme pomalejší) a náročnost a členitost terénu (v kopcích se víc unavíme) a samozřejmě i zátěž, která by měla odpovídat věku každého jednotlivce.

V průměru můžeme s dětmi ujit 3 - 5 kilometrů v hodině za předpokladu, že nepřekonáváme velké výškové rozdíly. Zpočátku se raději držíme té spodní hranice. V každém případě tempo přesunu určují ti nejmladší, resp. fyzicky nejslabší. Na základě znalosti našeho tempa a plánované vzdálenosti k cíli stanovíme čas potřebný ke zdolání trasy.

Během přesunu po trase děláme 15 - 20 minut dlouhé přestávky, které lze spojit nejen s odpočinkem, ale i s nějakou hrou či plněním úkolů, které měli účastníci plnit na trase. Jedna pauza by měla být delší. Během ní obědváme. Když si děti samy vaří, musí být tato pauza dostatečně dlouhá. Zahnuje vyhledání a přípravu ohniště či vaříče, vaření, konzumaci i likvidaci ohniště. Nezapomeňme, že s plným žaludkem se chodí hůř.

Časový rozvrh

Nejen program, ale také promyšlené časové rozvržení jednotlivých činností udělá výpravu pohodovou, nikoliv stresem z „nestíhání“. Špatně spočítaný čas potřebný k přesunu znamená, že na program není čas a „musí se stíhat“ spoje. Proto je užitečné si vždy stanovit časovou rezervu - půlhodinovou, raději hodinovou. Nebude-li ji třeba využít, můžeme se věnovat třeba hram, nebo dokončit to, co jsme nestihli. Nemůžeme trvat na splnění sebelepšího programu, pokud by hrozilo, že nestačíme včas dojit na vlak či na autobus.

Hodina návratu musí být vždy dodržena!!!

Pokud ji z nějakých důvodů nelze dodržet, musíme o tom informovat někoho z rodičů. Toho současně požádáme, aby na místě příjezdu informoval ostatní rodiče o skutečném času návratu. V době mobilních telefonů našťastí není problém takovou zprávu předat dokonce i všem rodičům.

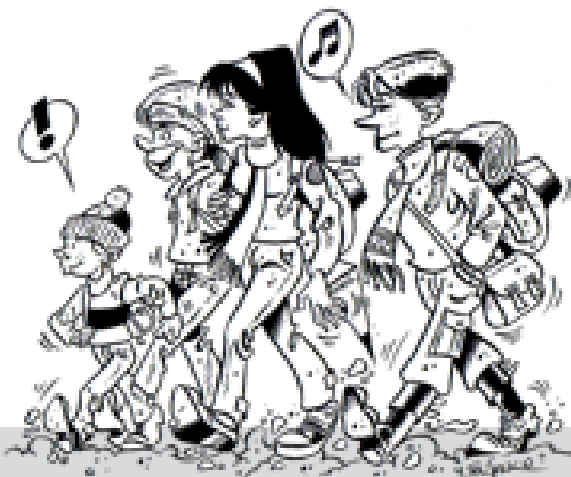
Doprava

Cestování vlakem bývá výhodnější už kvůli slevám

Českých drah. Autobus může být zcela obsazen, pokud si předem nezajistíme místenky. Časy odjezdů i příjezdů vlaků nebo autobusů zjišťujeme předem v jízdních řádech nebo na internetu. Pro cestu tam to jednoznačně bude jeden konkrétní vlak či autobus (plus další navazující spoje), stejně tak pro cestu zpět, neškodí ale mít připraveny i náhradní varianty spojení.

Při každé přepravě dbáme na to, aby všichni účastníci byli stále pohromadě, v jednom voze a samozřejmě tak i na jejich bezpečnost, což znamená především kázeň.

Mirek

Jak na CETEH (4) – o rolích herních i skutečných

Minule jsme si připomenuli příbuznost dlouhodobých her s dramatickou stavbou divadelních her i televizních seriálů. Připomeňme si tentokrát, že ke každé hře patří také určité role.

Ty ostatně patří i do života každé malé sociální skupiny a tedy i našich oddílů a PS. Takové sociální role jsou nazývány formálními, danými tím, že někdo je někde zvolen nebo jmenován (jde tedy i o funkce), význam mají ale i v každém kolektivu role neformální, dané osobní autoritou toho kterého jedince. Čím víc se sblíží role formální a oficiální s rolami neformálních vůdců a mluvčích dokonce už i v oddíle či družině, tím lépe.

Právě dlouhodobé hry mohou významně napomoci sblížení rolí jmenovaných i volných vedoucích a dalších funkcionářů s rolami těch, kteří někdy i z pozadí (a občas i k nevěli „šéfů“) ovlivňují veškeré dění a události v oddílu, na táboře...

Máme-li tedy motiv dlouhodobé hry, promyšlený i dramaticky přitažlivý program, zamýšlíme se obvykle i nad tím, co kdo bude představovat (jakou roli bude mít).

Vedoucí mají zpravidla na výběr: mají-li dost fantazie, duševních i fyzických sil, hrávají role „náčelnické“ - hejtmany, šéfy expedic, šamany kmenů, velitele kosmických posádek či průzkumných jednotek. Mohou ovšem jaksí zůstat „nad hrou“ jako neutrální rozhodčí a hodnotitelé, nebo být po vzoru Foglarova literárního Rikitana tajemným a neznámým hybatelem (organizátorem) vývoje hry. Svou roli ve hře v každém případě tedy musí každý z organizátorů nejen chtít, ale i umět hrát. S tím jistě souvisí i různé herní pomůcky, oblečení postav hry, chování, způsob řeči, často i písemné vyjadřování v různých táborových rozkazech, pokynech či přímo herních úkolech.

Právě stanovení herních rolí na začátku hry může ale někdy vyvolat problémy. Princeznu těžko sehraje nepříliš přitažlivá dívka, bájněho reka rozpačitý hubený introvert. Nemělo by se tedy litovat času na společné i osobní debaty o tom, co kdo bude představovat, co se od něj v herní roli očekává a - na co má. Nebude-li někdo se svou rolí spokojen, lze jistě stanovit i podmínky, ba i herní pravidla, jak lze dosáhnout lepší, vyšší, významnější role (např. různé hodnosti, stupně znalostí apod.). Ideální totiž je, když své role dobře „hrají všichni“ členové řídicího týmu oddílu, skupiny či tábora (tam dokonce třeba i kuchařky). Zkušený vedoucí potvrdí, že pak má dlouhodobá hra obvykle úspěch.

Krtek

„Tolik lidí jezdí rychle a já to vyžeru proto, že jsem Baroš“

prohlásil český náhradník francouzského fotbalového klubu Lyon Milan Baroš, poté co mu francouzská policie v listopadu odebrala řidičský průkaz i automobil Ferrari, když jej zadržela při jízdě rychlostí 271 kilometrů za hodinu. Francouzské policii gratulujeme. Obdobné možnosti by svědčily i té naší.

Média informovala o schůzce 19 amerických vojenských pilotů a politiků, kteří vyzvali Bílý dům i vlády ostatních zemí světa, aby „po čtyřiceti letech zavřených očí začaly opět bedlivě zkoumat neidentifikovatelné létající předměty na své obloze a odvrhly mýtus, že všechna znovu a znovu spatřovaná UFO jde racionálně vysvětlit“.

- Atletkou roku 2007 se stala oštěpařská mistryně světa Barbora Špotáková. Naše redakce si myslí, že zaslouženě. Blahopřejeme.
- Statistika oznámila, že Češi dohnali Němce - v cenách potravin. Trošku smutné konstatování. Potom Češi Němce předehnali, v něčem jiném, ale o tom na jiném místě Kaleidoskopu...
- Česko si připomnělo nedožité 90. narozeniny Pavla Tigrida.

- Je to šok jako hrom! Angličtí fotbalisté nezvládli poslední zápas fotbalové kvalifikace, v němž jim k postupu stačila i remíza. Ve Wembley ale s Chorvatskem, které už mělo účast jistou, prohráli po dramatické bitvě 2:3. Češi vyhráli po Německu a Slovensku i nad Kyprem, což řada českých diváků mohla sledovat na ČT2 velmi sporadicky neb zrovna běžel sportovně důležitý koncert Pavla Dobeše. Naši se tak umístili první ve skupině, právě před Německem.
- Kytarista skupiny Queen a astrofyzik Brian May byl jmenován rektorem Liverpoolské univerzity Johna Moorese. Do úřadu ho zástupci školy uvedou v únoru 2008. May ve funkci vystřídá Cherie Blairovou, manželku bývalého britského premiéra Tonyho Blaira.

Poprvé za 82 let od nálezů dovolili Egypťané světu zhlédnout mumii faraona Tutanchamona. Není to úplně pěkný pohled na štíhlý vysušený obličej vládce, který byl rozhodně slavnější posmrtně, než za svého života.

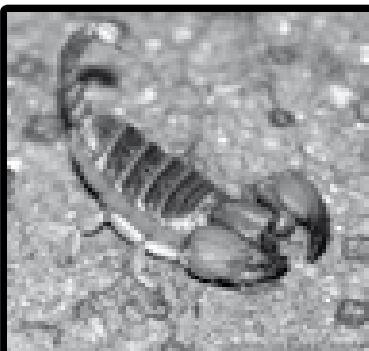

Situace je tu oproti vyspělejšími zemím špatná.

Lidé zde nemají potřebu se nadále učit a často mají pocit, že celý život vystačí s informacemi, které získali kdysi dávno jako mladí ve škole, komentovala reprezentantka Národního vzdělávacího fondu Miroslava Mandíková zveřejněný fakt, že na rozdíl od dánských, švédských či amerických 35 procent si v Česku po maturitě či vysokškolském diplomu doplňuje dál vzdělání a vědomosti necelých 11 procent občanů ve věku od 25 do 64 let.

- Mladí Češi do 24 let stále zůstávají nejnáruživějšími kuřáky marihuany v Evropě. Na špičce jsou také ve spotřebě taneční drogy extáze. V posledním roce ji užilo 12 procent mladých v Česku. Tradičně jedničkou Česko zůstává spolu se Slovenskem v injekčním užívání pervitinu. Vyplývá to z výroční zprávy Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost.
- To, že se psík Lajka stal prvním živým tvorem, který se ocitl ve vesmíru, ví svět přesně padesát let - od 3. listopadu 1957.

Mezi studenty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích propukla podle serveru iDnes nová drogová móda: začali olizovat ropuchy; ty totiž z těla vylučují halucinogen bufotenin, který ovlivňuje psychiku, mění vnímání a vyvolává iluze. „Nabízí se tak otázka,“ komentoval informaci server, „nakolik jsou pravdivé pohádky o dívkách, kterým se po polibku promění odporná ropucha v krásného prince; kdyby totiž podle biologů bylo bufoteninu na žábě hodně, pak by taková halucinace vzniknout mohla.“

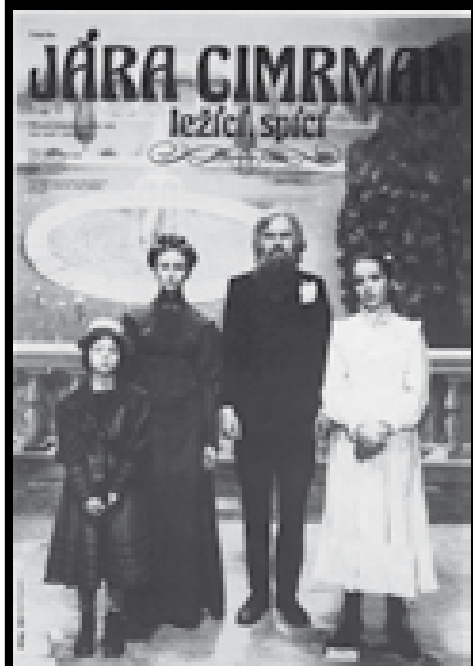

Fosilii mořského štíra, který žil před zhruba 390 miliony let a byl větší než člověk, objevil v Německu evropský tým vědců. Vyplývá to z jejich článku v britské odborné revue Biology Letters. Obří klepeto živočicha pojmenovaného Jaekelopterus rhenaniae se našlo v lomu u města Prüm na jihozápadě Německa. Klepeto štíra měří 46 centimetrů, což napovídá, že celková délka tohoto živočicha musela dosahovat 2,5 metru.

Z Ústředí Pionýra

- Listopad byl na našem ústředí ve znamení výročního zasedání. Dveře se netrhly a telefony drnčely. Plete se, kdo si myslí, že šlo jen o vytváření nějakých papírů a dokumentů. Některým skupinám bylo dokonce nutné připomínat, že ještě nezaslaly informace o svých delegátech, takže nebylo komu posílat podkladové materiály pro jednání. Až ale začátkem prosince si mohli všichni vydechnout, že už je to za námi.
- Náš grafik Jirka Jirsa měl plné ruce práce s grafickou podobou nových i starších pionýrských projektů, představovaných na „výročce“, zatímco Jakub Kořínek spolu s ním vyhledával podklady, nejlepší ilustrace a formuloval texty tak, aby byly srozumitelné a aby se taky vešly. Věřme, že čtenáři této Mozaiky prominou, že jim přijde později, než bývá zvykem.
- Příprava „výročky“ ovšem neznamenala, že by se ostatní činnost ústředí zastavila. Martin Bělohlávek zajišťoval práci jedné z pracovních skupin na 2. národní konferenci o mládeži. Byla tam s ním i Markéta Fraitová a dostala tam i ocenění Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Na jásání moc času neměla, protože průběžně zajišťuje i průběh řady pionýrských akcí.

V Lipníku nad Bečvou otevřeli nové nábřeží Jára Cimrmana.

CVVZ v Třešti – příležitost k vzdělávání

Od 16. do 18. 11. 2007 probíhala Celostátní vzájemná výměna zkušeností v Třešti. Napříč dětským hnutím, malými a velkými organizacemi, lidmi různého věku a úrovně zkušeností běžela při desítkách programů cílá výměna zkušeností i energie.

Česká rada dětí a mládeže přijela do Třeště s několika vybranými aktuálními tématy. Jednalo se o diskusní fóra k byrokracii provázejícím povolování táborů (zejména vztah s lesními správci či aktuálně palčivý problém zákona o odpadních vodách), pohled na dětská práva z pozice vedoucího oddílu či jiného dětského kolektivu a také problematiku prevence dětských úrazů při činnosti sdružení.

Dokážeme zastavit nárůst úrazů dětí

Diskusní fórum na toto téma bylo uvedeno alarmující anotací - Česká republika se dostala na sedmé místo v Evropě v počtu úmrtí dětí na úrazy. I když ty nejzávažnější nastanou v dopravě a početně nejvíce se jich stane v domácnosti, je nárůst patrný i v oblasti práce s dětmi a mládeží. Jako lektorka jsem ocenila aktivní přístup účastníků při diskusi tématu, vzájemnou otevřenost a ochotu naslouchat druhým. Navzdory předsudku, že mladší ročníky na CVVZ jezdí výhradně za zábavou, převažovali mezi nimi mladí lidé ve věku instruktorů.

V první části byli účastníci seznámeni s aktuálními aktivitami Ministerstva zdravotnictví, které chce tomuto nárůstu systematicky čelit. Málokdo ví, že 22. 8. t.r. schválila vláda Národní akční plán prevence dětských úrazů na léta 2007 - 2010.

Nejrozsáhlejším opatřením k naplnění plánu bude vytvoření Národního registru dětských úrazů, do kterého budou sbírána rozsáhlá data po linii zdravotnických zařízení a lékařů. Získaná data umožní stanovit účinnou strategii prevence úrazů. Pro sdružení dětí a mládeže je zajímavá informace, že prevence dětských úrazů (společně s prevencí násilí na dětech) bude v příštích letech prioritou ministerstva zdravotnictví, což se odrazí také v jeho dotačních programech. Proto by se zájemci měli včas zajímat na webu www.mzcr.cz o vyhlášení příslušných programů (uzávěrka pro rok 2008 je 31. 12. 2007, pro další roky nejsou termíny stanoveny).

Ve druhé části fóra se účastníci rozdělili do skupin, z nichž jedna hledala příčiny úrazů, zatímco druhá řešení úrazů.

O kázní, pravidlech a odpovědnosti

V závěrečné otevřené diskusi byla řeč o kázní a pravidlech, odpovědnosti vedoucích, ale i spolupráci s rodiči dětí. Účastníci přitom zdůrazňovali mj. fenomén „podceňování“ ze strany rodičů, např. narůstající případy chování, kdy pošlou dítě na tábor, ačkoliv má zatajované zdravotní obtíže. Zajímavá debata byla i o výchovné motivaci dětí k chování, které neohrožuje ostatní a také je samotné.

**Michaela
Přílepková,
ředitelka
Kanceláře ČRDM**

Právo 13. 11. 2007

V rodinách už spolu skoro nemluvíme.

V českých rodinách postupně upadá vzájemná komunikace. Stále méně spolu mluví rodiče s dětmi, partneři mezi sebou, starší generace s mladší.

Společné obědy a večere, kde se probraly rodinné i nerodinné události, jsou stále vzácnější úkaz. Rodina se schází pravidelně snad jen u štedrovečerního stolu. I to je podle psychologů jednou z klíčových příčin, proč v Česku polovina manželství končí u rozvodového soudu. Polovina českých seniorů se současně obává, že na ně jejich děti, až to budou potřebovat, nebudou mít čas.

Hon za penězi bere čas na blízké

Vyplývá to z poznatků psychologů i rodinných poradců, kteří musejí ve stále větší míře řešit rodinné či partnerské problémy vzniklé tím, že lidé spolu málo komunikují.

„V současné době zažíváme souběh faktorů, které zrovna rodinu a vzájemnou rodinnou komunikaci nepodporují,“ říká psycholožka Geraldina Palovčíková. Velký vliv má podle ní především nedostatek času, vysoké životní tempo a obrovské množství informací, které se na člověka hrnou. Člověk je také obklopen stále větší a lákavější nabídkou zboží. To ovšem vyžaduje mít peníze. Jejich vydělávání ovšem bere člověku to důležité - totiž čas, a to i na rodinu.

Například dítě, se kterým netráví rodiče tolik času, kolik by bylo potřeba, nedoprovázejí jej životem tak jako dříve, je „vrženo do světa“ samo, což se někdy může projevit tím, že ztrácí sebejistotu. „Děti dříve dozrávají, rodinné vazby se rozvolňují dříve, než jak jsme byli zvyklí,“ vysvětluje Palovčíková. I rozšíření počítačových her mezi dětmi snižuje jejich komunikaci s rodiči, dodává.

Člověk ceněn jen podle majetku

Moderní technologie podle dalších psychologů skutečně ovlivňují partnerské a mezilidské vztahy vůbec. Dříve se rodina scházela u společné večeře, kde si všichni sdělovali své zážitky a názory. Dnes si velké množství lidí ohřeje večeři v mikrovlnce bez komunikace s okolím. Současně se ale vytvářejí nové formy komunikace, jako jsou SMS zprávy. Bez nich by si dnes lidé už vůbec „nepopovídali“.

Pohádky už nevypráví babička, ale CD přehrávač. Vztahy mezi lidmi se materializují. Láska k dítěti se vyjádří koupí počítače, nikoli procházkou či povídáním, konstatuje socioterapeutka Marie Macháčková.

Měřítkem hodnoty člověka se stává majetek, výkon, postavení. Čas trávený s rodinou se jeví jako neproduktivní nebo jako ohrožení firmy či osobního výkonu. Není s kým a není čas rozebírat pocity, emoce, vyjasňovat si vztahy a problémy, potvrzují psychologové. Čas je pouze na krátkou, ale o to dramatičtější hádku. Počet psychických problémů proto roste. Roste i agresivita mezi lidmi.

Pouze v sedmi procentech rodin spolu žije několik generací. Tyto rodiny mají možnost se spolu pravidelně stýkat například u stolu při večeři či obědu. Rodiny se naučily spoléhat se na stát. Když je člověk starý, pomůže systém sociální péče, o dítě se má starat škola.

Podle psychologů omezení kontaktů má vliv i na to, že děti nepřebírají tradiční hodnoty, na kterých byla či má být postavena rodina. Řada psychologů ale říká - možná je to lepší než přejímat zbesilé životní tempo a materializaci vztahů. Vliv na psychiku dětí má pak ale pouze film, média a realita, která občas působí depresivně i na dospělé. Tí nemají čas na společné prožitky. Dokladem jsou „zelená ghetta“ - sídliště luxusních domků kolem měst. Manžel je v práci od rána do večera, žena izolována a elektronicky hlídána, dítě v pokoji s DVD či přehrávačem...

Jiří Vavroň

Máte kde složit hlavu?

Pokud ne, tak právě pro vás je dobrá zpráva, že vyšlo druhé aktualizované vydání Katalogu táborových základen a kluboven Pionýra a pionýrských skupin. Najdete v něm přes 90 nemovitostí, včetně těch převzatých od zlikvidovaného Fondu dětí a mládeže, které mohou posloužit k ubytování při vašich krátkodobých i dlouhodobých akcích ve všech krajích ČR.

Snažili jsme se, aby katalog byl nejen obsahově bohatší (přibylo téměř 30 nemovitostí) ale i přehlednější díky nové grafické úpravě.

Katalog je nejen v tištěné podobě, ale můžete si ho i stáhnout z vnitřních internetových stránek servis.pionyr.cz.

snížili jsme
ceny

Výprodej stánku Mozaika

Bunda zimní 400 b
bunda s teplou podšívkou
a odepínacími rukávy
– barva tmavě modrá

Batoh 200 b
barva zeleno, bílo, černá

Bunda větrovka 250 b
jednoduchá tenká větrovka,
barva tmavě modrá

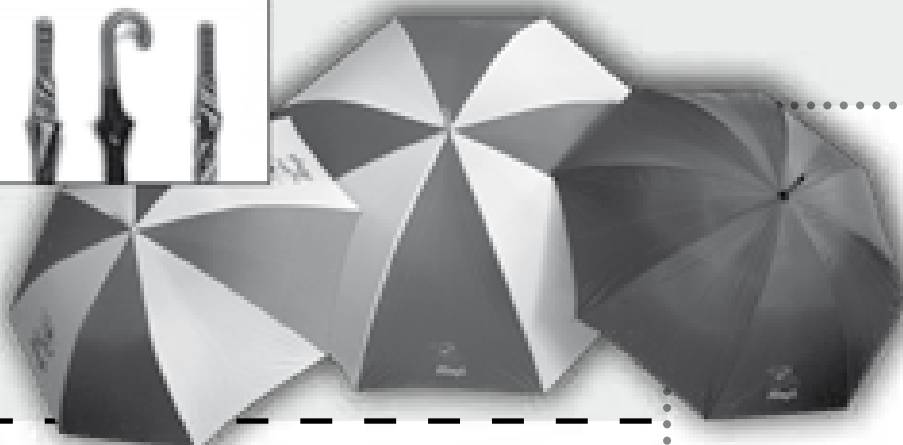
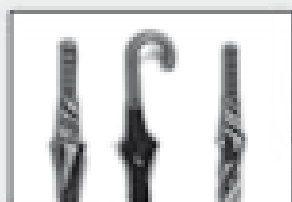

Pláštěnka silná oboustranná 120 b
barva žluto-modrá

Deštník malý 100 b
s rovnou nebo zahnutou
rukojetí, různé barvy

Deštník velký 150 b
s rovnou rukojetí,
různé barvy

Firma MODIS nabízí pro vybavení tábora **STANOVÉ PODSADY**

**Jednoduchá montáž
bez použití šroubů a hřebíků!**

Chráněno jako užitný vzor.

Dle přání se dodává:

Podsada (přední a zadní díl, 2x bočnice, 2x pelest) ... od 2 770,-

Rošty do postele 2 ks ... 720,-

Rošt do uličky ... 345,-

Rošt pod postele lat'kový 2 ks ... 370,-

Kovová konstrukce pro stan (5x trubka, 2x spojka) ... 610,-

Stanová plachta (cena dle výrobce a typu) ... 2 010,-

Molitanové matrace s potahem NT (4 ks do stanu) ... 1 620,-

Pro vybavení tábora dále nabízí:

Dřevěné montované WC

Vybavení táborových kuchyní (velké hrnce a ostatní)

Vyrábí, dodává a další informace poskytne:

MODIS – dřevovýroba

Jílová 825, 268 01, Hořovice

tel.: 322 312 319, 603 949 625

fax: 322 312 319

www.modis.cz

SILNÁ PĚTKA

NERADOSTNÝ DÁREK

Do oddílu Lvičata přicházejí noví členové. Je tu však problém - sourozenci chtějí být v jedné družině.

NÁVĚT: KAREL KRTOČKA ©
SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©
KRESBY: JARĚ FILÍPEK ©

Příště: Dokáže ještě pomoci v kritické situaci „starý“ vedoucí?